

ကျမနဲ့အသစ်အဆန်း

ကျမနာမည် အင်ကြင်းမိုး မိုး လို့ပဲအတိုခေါ်ခေါ်ကြတယ်။ သထုံဈေးမှာ အထည်ဆိုင်ဖွင့်တယ်။ အသက်က နှစ်ဆယ့်လေး ထဲမှာပေါ့.. အိမ်ထောင်ကျတာ သုံး နှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ ယောက်ကျားက ကိုထူးမော်တဲ့။ ဆက်မပြောခင် ကျမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေအကြောင်း အကြမ်းဖျဉ်းပြောပြမယ်။ ကျမက အသားအရမ်းမဖြူပေမဲ့ ဝင်းတဲ့အထဲမှာပါတယ်။ ခြေသလုံးတွေ ပေါင်တန်တွေနဲ့ တခြားအတွင်းသားတွေက တရုတ်မတွေလို မဖြူပေမဲ့ဝင်းဝါပြီး ဆွဲဆောင်အားကောင်းတဲ့အထဲမှာပါတယ်။ နောက် ကျမရဲ့နှို့လေးတွေက အိမ်ထောင်မကျခင်က အတော်ပြားပြီးသေးတဲ့အထဲမှာပါပေမဲ့နောက်ပိုင်း ကိုထူးမော်က လိုးကာနီးတိုင်း နို့တွေကို အသေညှစ်လွန်းတော့ အိမ်ထောင်သက်သုံး နှစ်အတွက် ဆူပြီးမို့လာလိုက်တာ အခုဆိုကိုထူးမော်ရဲ့ ယောက်ကျားလက်ဝါးနဲ့တောင် ပြည့်ချင်သလိုလိုဖြစ်နေပြီ။ ပြီးတော့ ကျမရဲ့ တင်ပါး၊ ဖင်ပေါ့ .. အရမ်းလှတဲ့အထဲမှာ မပါပေမဲ့ ခါးလေးကသေးပြီး ဗိုက်မထွက်တော့ ဖင်က နောက်ကိုကောက်ပြီးဝိုင်းနေတယ်။

အဲလိုဖြစ်နေတာ ဖင်လှတယ်လို့ ပြောကြမယ်ဆိုရင် ကျမဖင်က ပုရိသတွေ ကျလောက်တဲ့ ဖင်ကြီး အိုးကြီးမျိုးပါ။ ယောက်ကျားက ခဏ ခဏပြောဖူးတယ် နောက်ကနေ ခါးသေးသေးလေးကိုကိုင်ပြီးဆွဲဆွဲဆောင့်လိုက်တိုင်း ကုန်းထားလို့ နောက်ကိုဆူထွက်နေတဲ့ ဖင်အသားစိုင့်တွေက တုံတုံသွားတာ ကြည့်ပြီး လိုးရတာ အရမ်းသဘောကျဆိုပဲ။ ပြောသေးတယ် နွယ် အဖုတ်က မျော့ပါတော့ အရမ်းစွဲတယ်တဲ့။ အစကတော့ သိပ်နားမလည်ခဲ့ပေမဲ့ နောက်ပိုင်း ဘဝမှာ ကြုံလာရတဲ့ ကာမ ကိစ္စတွေကြောင့် ကျမရဲ့ အဖု အမို့ အထစ် တွေနဲ့ပြည့်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ယောက်ကျားတွေအတွက် ဘယ်လောက်တောင် တန်ဖိုးရှိပြီး သူတို့အတွက် အသုံးတော်ခံလို့ကောင်းမှန်း

နားလည်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ထောင်သက်လေး နည်းနည်းကြာလာတော့ လင်
တော်မောင်က အသစ်အဆန်းတွေ အရမ်းထွင်လာတယ်။ နောက်ဆုံးတစ်ခေါက်
လုံးတုန်းကဆို ဘေးတစောင်းအနေအထားအတိုင်းအိပ်ခိုင်းတယ်။

ပြီးတော့ အပေါ်ဖက်ကခြေထောက်တဖက်ကို ပုဇွန်တုတ်လိုကွေးခိုင်းထားပြီး
ဖင်ကိုနောက်ကိုပစ်ခိုင်းတယ်။ သူ့လီးထည့်ဖို့ အပေါ်ဖက်ရောက်နေတဲ့ဖင်ကို
အသာပင့်တင်လိုက်တော့ ကျမရဲ့ အဖုတ် နှစ် ခြမ်းက ပြူးပြူးလေးပေါ်လာပြီး
ဖင်ဝလေးကပါ ဟစ်လေးဖြစ်သွားတယ်။ အရည်ကြည်တွေလေးတွေနဲ့ခွဲနေ
တဲ့ ကျမဆောက်ဖုတ်လေးထဲကို သူ့လီးတွေပြီး ဖိချလိုက်တယ်။ အဖုတ်ထဲကို
သူ့လီးထည့်ထားလျက်နဲ့ အဖုတ်ထဲကလျှံထွက်လာတဲ့ အရည်ကြည်ကိုချွဲချွဲ
တွေကို ဖင်ဝမှာသုတ်၊ သူ့လက် နှစ် ချောင်းကိုတံတွေးစွတ်ပြီး ဖင်ကိုအဆုံး
ထိနှိုက်ပြီး ကလိတယ်။ “ အာ.. ကိုထူးမော်ရယ်.. ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ ”
ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မကလဲ.. မိုး ဖင်လေးထဲကို လက်နှိုက်ထားပြီးလိုးရတာ
အရသာပိုရှိလို့ပါ ” “ မိုးမှ မခံစားတတ်တာ တမျိုးကြီးပဲ ကိုထူးမော်ရယ်..
ထုတ်လိုက်ပါနော် ” တခါမှဖင်နှိုက်ပြီး အလိုးမခံဖူးတော့ အဆန်းဖြစ်ပြီးသာ
ငြင်းနေရတာ ကျမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က လက်ခံချင်လိုဖြစ်နေတယ်။

ကိုထူးရဲ့လီးက အရမ်းမသေးပေမဲ့ လိုးနေကျဖြစ်နေတာရယ်၊ အဖုတ်က
အရည်တွေ ခွဲနေတာကြောင့် ခြောင်သလိုခံစားနေရတဲ့အချိန်မှာ ဖင်ထဲကို
လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ထည့်ထားတော့ ခက်ကြပ်ကြပ်လေးဖြစ်ပြီး ဖီးလ်ဖြစ်
စေတယ်။ “ အား.. ကောင်းလိုက်တာမိုးရာ.. အဖုတ်ထဲမှာ ကိုလီးကြီး ဝင်
ထွက်နေတာကို နှိုက်ထားတဲ့လက်မှာခံစားမိတယ် သိလား ” “ အင်း.. ဟ
င်း.. ” ကျမလဲ မကောင်းဘူး ကောင်းတယ် ဘာမှမပြောတော့ပဲ ခပ်ကြပ်
ကြပ်လေးဖြစ်နေတဲ့အရသာကိုခံစားရင်း ညီးညူမိတယ်။ ဆောင့်ချက်တွေက
ပြင်းထန်ပြီးမြန်လာတယ်။ ဖင်ထဲကလက် နှစ် ချောင်းကလဲ အငြိမ်မနေပဲ

လှည့်မွေပေးပြီး ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက်လုပ်နေတယ်။ ကျမအောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး ခါယမ်းနေပြီးဖင်လေးလဲ ကြိမ်းလာတယ်။ အဖုတ်ထဲမှာလဲကြပ်နေပြီး အဖုတ်နံရံတွေနဲ့ ကိုထူးမော်လီးနဲ့ ထိတွေ့မှုတွေကို ပိုပိုခံစားလာရတယ်..။ အဲနေ့က ကျမ တော်တော်လေးကောင်းအောင် ပြီးလိုက်ရပါတယ်။

ကိုထူးက ပြီးခါနီးတော့ သူ့လီးကိုအဖုတ်ထဲက ထုတ်ပြီး ကျမကို တစောင်းအနေအထားကနေ ပက်လက်လှန်ခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ဗိုက်ပေါ်တတ်ခွပြီး သူ့လီးနဲ့ နို့တွေကိုချိန်ပြီး တစ် ချက် နှစ် ချက်လောက်ဂွင်းတိုက်လိုက်တာ ထွက်လာလိုက်တဲ့ လရည်တွေများနို့ ပေါ်တင်မကဘူး မေးစေ့နဲ့ ပါးပေါ်ထိရောက်တယ်။ “ ကိုထူးကကွာ.. မပြောမဆိုနဲ့.. ဒီမှာ အကုန်ပေကုန်ပြီ ” “ မိုး ကလဲ ကိုလရည်ပဲဟာကို ဘာဖြစ်လဲ.. တချို့အတွဲတွေဆို ပါးစပ်ထဲတောင် ထည့်ပြီး ကြသေးတာပဲ ” နောက်ပိုင်း ကိုထူးရဲ့ အဆန်းထွင်မှုတွေကို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပိုကြမ်းလာတယ်။ သူ့အကြိုက်ဆုံး ပုံစံ က လေးဖက်ထောက်ကုန်းခိုင်းတာပဲ။ ဖင်လုံးလေးကို လက် နှစ် ဖက်နဲ့ဖြုတ်ပြီး ဆောင့်လိုက်တိုင်း ဟစ် ဟစ်ဖြစ်နေတဲ့ ဖင်ဝလေးကိုကြည့်ပြီးလိုးတယ်။ အဲဒါမှ အားမရသေးရင် ဖင်ပေါက်လေးထဲကို လက်နှိုက်ပြီးအဖုတ်ကို အသကုန်ဆောင့်တယ်။ နောက်ပိုင်း သူ့လီးဒစ် နဲ့ မတိမ်းမယိမ်းအရွယ်ရှိတဲ့ ခရမ်းသီးနဲ့ ကျမဖင်လေးထဲထိုးထည့်ထားပြီး သူ့လီးနဲ့ အဖုတ်ကိုဆောင့်တယ်။

ကျမ ဘယ်လိုတားတား မရတဲ့အဆုံး ဖြည်းဖြည်းထည့်ပါလို့ အသနားခံပြီး ဖင်ထဲကို ခရမ်းသီးအထည့်ခံလိုက်တယ်။ “ ကောင်းလိုက်တာကွာ. စီးပိုင်နေတာပဲ ” “ အာ.. ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ ကိုရယ်.. ” “ ဖင်ထဲကဟာကြီးကကြပ်တယ် ဖြုတ်လိုက်တော့မယ်နော်... ” “ မဖြုတ်နဲ့ မဖြုတ်နဲ့.. မိုး ကို လီး နှစ် ချောင်းနဲ့ လိုးနေသလို မှန်းပြီး လုပ်နေတာ... ” “ ရှင်... .. ” ကိုထူးမော် ရုတ်တရက် ပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် မိုး အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်သွားသည်။ စိတ်ထဲ

မှာ တခြားတစ်ယောက် ငါ့ကိုလိုးတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်ဝင်လာသည်။ ကိုထူး
မော်ရဲ့ အဆန်းထွင်ချင်တဲ့ လိင်စိတ်တွေ အဆုံးအစ မဲ့နေတာသိလိုက်ရတယ်။
စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းရမှာလိုလို ရင်ခုန်ရသလိုလိုနဲ့ ဇေဝေဝါဖြစ်သွားတယ်။ ဒီ
လောက်ဖြစ်လှတဲ့ ယောက်ျားကို အကဲစမ်းချင်သွားတာနဲ့ ကျမလဲ ပွင့်
ပွင့်လင်းလင်းပဲမေးလိုက်တယ်။ “ မိုး ကို တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်
က သူ့လီးကြီးနဲ့ မိုးဖင်လေးထဲကို ဆောင့်လိုးနေတယ်ဆိုပြီး မှန်းနေတာလား
ကိုထူးရယ်... ” ။

စကားအဆုံးမှာပဲ ကိုထူးမော်လီးက သိသိသာသာကိုတုတ်ထွား ပိုမာတောင့်
လာပြီး ဆောင့်ချက်တွေကလဲ ပြင်းထန်လာတယ်။ “ အား... ကောင်းလိုက်
တာ .. မိန်းမရယ်.. အင့် ကွာ.. အင့် အင့်.. ” ဖင်ထဲက ခရမ်းသီးပြုတ် မထွက်
အောင် လက်နဲ့ဖိထိုးထည့်ထားပြီး ဆက်တိုက်ဆောင့်တော့တယ်။ ကျမ
အတော်ကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ လီးကလဲ မာ.. ခရမ်းသီးကလဲ ဖင်ထဲမှာတင်း
ပြီးကြပ်။ ကြည့်ရတာ ကိုထူးမော် ကျမကို တခြားယောက်ျားနဲ့ ပေးလိုးချင်
နေပြီလို့ ခိုပ်မိလာတယ်။ အချက် နှစ်ဆယ် လောက်မနားတမ်းဆောင့်ပြီး
တော့ထုံးစံအတိုင်း လရည်တွေကို နို့ပေါ်လာပန်းတယ်..။ ဒီတခါ မျက်နှာပေါ်
ထိရောက်တယ်။ ပါးတွေပေါ်မှာ လရည်တွေ ပွနေအောင် ပန်းသွားတယ်။ ကို
ထူးမော်ရဲ့ အဆန်းထွင်မှုတွေကြောင့် ကျမရဲ့ လိင်မွှာဘဝ ဟာတဖြည်းဖြည်းနဲ့
အသိအမြင်စုံလာခဲ့ရပါတယ်။ ကျမကိုယ်တိုင်ကလဲ သူလုပ်ချင်တာကို
ငြင်းဆန်ဖို့ခက်ခဲခဲ့တာကြောင့် သူကပိုပိုပြီး အတင့်ရဲလာခဲ့တယ်။

တရက်တော့ နှစ် ယောက်သားလိုးပြီးလို့ အမောဖြေနေတုန်း သူကပြောလာ
တယ်။ “ နွယ် ကို သူများလိုးတာ မြင်ချင်လိုက်တာကွာ.. ” သူ့ကို မရဲတရဲ
မျက်စောင်းထိုးရင်း.. ” ကိုထူးက ကြည်ဖြူတယ်လား.. ” ခြေ.. မိုး
ကိုယ်တိုင်လိုလိုလားလား ခံချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်က ကြည်ဖြူရမှာ

ပေါ့..” ” အံမယ် ပြောပုံက မိုး ကပဲ သူများလိုးတာခံချင်လို့ ကိုထူးဆီခွင့်
တောင်းနေရသလိုလိုနဲ့.. ဟွန်း..” ” မိုး ကရော အပြောင်းအလဲလေး မခံစား
ချင်ဘူးလား တခြားလီးတစ်ချောင်းချောင်းနဲ့..” ကျမ ဘာမှ မပြောပဲ အသာပဲ
ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ” ကိုအသိထဲမှာလဲ ဒီကိစ္စပြောဖို့အတွက် အရမ်းရင်းနှီးတဲ့
သူကရှားနေတာ မိုးရဲ့..” ” အန်.. ကိုထူးပြောချင်တာက မိုး ကပဲ အပြင်ထွက်
ယောက်ျားရှာပြီး အကိုရယ် အိမ်ခဏလိုက်ခဲ့ပြီး ကျမကို လိုးပေးပါလို့ ပြော
ပြီးခေါ်ခဲ့ရမှာလား.. ” အဲလို သူ့ကိုရဲ့ပြီး တစ်တစ်ခွခွပြောလိုက်တော့ သူက
ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ပြီး ” ။

အင်း.. ဒါလဲကောင်းတာပဲ ကိုယ်ခေါ်လာတဲ့သူဆို မိုးမကြိုက်တာ ဘာညာ ဖြစ်
နေမှာ.. မိုး စိတ်တိုင်းကျဖြစ်တဲ့သူကို မိုး ဖာသာရွေးပြီး လွှပ်ရှားခဲ့ပေါ့” ဒီလို
ပဲ ပြောကြဆိုကြရင်း တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျမကို တခြားယောက်ျား တက်
လိုးမဲ့အစီအစဉ်က စကားအဖြစ်ကနေတကယ် လက်တွေ့စမ်းသပ်ဖို့အထိ
ဖြစ်လာခဲ့တယ်လေ။ ကျမကိုယ်တိုင်လဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံနိုင်ဘူး။
တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ကိုထူးမော်လီးကိုပဲ ထဲထဲဝင်ဝင် မြင်ဖူး ကိုင်ဖူး ခံဖူး
တာ။ တခြားယောက်ျားလီး ဆိုတဲ့ အတွေးဝင်လာရင် စိတ်ထဲကလက်မခံချင်
ပေမဲ့ တကယ့် မသိစိတ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က အိန္ဒြေမရ ဖြစ်ပြီး အဖုတ်ထဲမှ စိုစိစို
ဖြစ်လာနေတယ်။ ဒါကိုလဲ ဝဋ်နာကံနာလို့ပြောလို့ရမလား မသိဘူး။ တခြား
ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ လီးကို အပြင်မှာလက်တွေ့မြင်ဖူးချင်လာတယ်။
ဒီလိုနဲ့ ယောက်ျားက တဂျီဂျီပူစာတာတပိုင်း ကိုယ်တိုင်ကလဲ တခြားလီးနဲ့
စမ်းချင်တာတပိုင်းဆိုတော့ ကျမကို လိုးဖို့အတွက်သီးသန့် ယောက်ျား တစ်
ယောက် အမြန်ရှာရပြီလေ။

ကျမက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အရောင်းခေါင်းဆောင် ။ ကျမအထက်က အ
ရောင်း မန်နေဂျာ က ဒေါက်တာ ဂျင်မိတဲ့။ အသက် လေးဆယ် နီးပါးတော့ရှိ

မယ်ထင်တယ်။ မိန်းမရှိဖူးတယ်။ အခုတော့ကွဲသွားပြီး တကိုယ်တည်းနေနေ
တာပေါ့။ အရင်ကတော့ သိပ်ပြီး မသိသာပေမဲ့ ဒီနောက်ပိုင်း ကိုဂျင်မိ တစ်
ယောက် အမှုအယာတွေပျက်နေတာသတိထားမိတယ်။ ကိုယ့်ကို ကြည့်တဲ့
အကြည့်တွေက တခါတလေ နေရာတွေမှားနေတတ်တယ်။ ပြောသာ ပြောရ
တာ ကျမကိုယ်တိုင်ကလဲ ကျမ ယောက်ကျားနဲ့ ပြောထားတဲ့ကိစ္စ
အကောင်အထည်ဖော်ရမယ်ဆိုကတည်းက ဝတ်ပုံစားပုံနဲ့ အမှုအယာကို
နည်းနည်းပြောင်းထားတယ်လေ။ တခါတလေ စကပ်အတိုကို ခပ်တင်းတင်း
ဝတ်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ ခပ်ရွှရွလေး လမ်းလျှောက်ပြတယ်။ သူ့အလုပ်စားပွဲနား
ရောက်ရင် ဘောပင်ကျချင်ယောင်ဆောင်ပြီး တင်းနေတဲ့ နို့တွေမြင်အောင်
ကုန်းကောက်တယ်။ ပြန်အထမှာ ခုံကိုအားယူပြီး ထလိုရဲရဲနဲ့ သူ့ပေါင်ပေါ်ကို
လက်ထောက်ပြီးထ ပြတယ်။

ကျမရဲ့ပြောင်းလဲလာတဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံတွေ၊ အမှုအယာတွေ နဲ့ မျက်လုံးအကြည့်
တွေကို ရုံးမှာရှိတဲ့ပုရိသတချို့ရိပ်မိလာကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့် အဆင့်က
က ခေါင်းဆောင် ဆိုတော့ အရမ်းမဝင်ရဲကြဘူး။ တရက်သားတော့ ကိုဂျင်မိ
က သူ့ ကွန်ပြူတာ ထဲက ဖိုင် တချို့ကို copy ကူးခိုင်းလို့ သူ့ ကွန်ပြူတာ မှာ
ထိုင်ပြီး သူပြောတဲ့ ဖိုင် ထဲကိုဝင်ကြည့်လိုက်တယ်။ အား ပါ ပါးး.. မနည်း
မနော အပြာလိုးဇာတ်ကားတွေ တွေ့လိုက်ရတယ်..။ ရုတ်တရက် မျက်စိရှက်
သလိုဖြစ်သွားပေမဲ့ အကြည့်ကိုလွဲမပြစ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ကျမလဲ အခန်းထဲလူရှင်း
တာနဲ့ တွေ့ရာဇာတ်ကားကို ကလစ် ခေါက်ပြီး ဖွင့်ကြည့်မိတယ်။ အမျိုးသမီး
ငယ်ငယ်လေးက အတော်အတန်တုတ်တဲ့လီးကို ပုလွေပေးတဲ့ဇာတ်လမ်း။
ဇာတ်လမ်းထဲကလီးကြီးက မာပြီးတောင်နေတာပဲ..။ ကောင်မလေးခမျှာ လီး
ကြီးကို ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး အသက်ရှူမဝတဝနဲ့ စုတ်ပေးနေရတယ်။
ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်ရင် ကောင်မလေးက လီးစုတ်နေတာမဟုတ်ပဲ လီး
ကြီးနဲ့ ကောင်မလေး ပါးစပ်ကိုလိုးနေသလိုပဲ..။

ကျမလဲ ကြည့်နေရင်းနဲ့ ကြက်သီးထမိသလိုလို ရေဆာသလိုလိုနဲ့ အာခေါင်
တွေတောင် ခြောက်လာတယ်။ အပြာဇာတ်ကားကို အာရုံတွေဝင်စားပြီး ဖီ
လ်းလာနေတဲ့ကျမက ဘယ်အချိန်ကတည်းက ကိုယ့်နားရောက်နေမှန်းမသိ
တဲ့ ကိုဂျင်မိကို သတိမထားမိလိုက်ဘူး...။ ” ဟဲ့.. မိုးငါ့စက်မှာထိုင်ပြီး ဘာ
တွေကြည့်နေတာလဲ... ” ” အမလေး.. ရှင်.. ဂျင်မိ ” တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူ...
ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိ ဖြစ်ပြီး ဖွင့်ထားတဲ့ အောက်ကားကို အမြန်မြန်
ပိတ်ပြီး.. ” ဟို.. ဟို.. ကိုဂျင်မိ ကူးခိုင်းတဲ့ ဖိုင်လ် .. အဲဒါ လာကူးရင်းနဲ့.. အဲ
ဒါ.. ” ” အောက်ကားမှန်း သိသိနဲ့ကြည့်နေတာ အကြာကြီးပဲ.. ရုံးချိန်ကြီးမှာ
အတော်လေး ထန်နေတယ်ပေါ့လေ.. ” ” ဟို.. အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး ကိုဂျင်မိက
လဲ.. ဒီလိုပဲကြည့်ဖြစ်သွားတာပါ ” ” အခုဆိုလဲ ပြောစမ်းပါအုံး.. နင်ကြည့်နေ
တာ ဘာကားလဲ.. ” ကိုဂျင်မိ က သိသိကြီးနဲ့မေးလိုက်တယ်။ ကျမကြည့်နေ
တာ ကောင်မလေးက လီးတုတ်တုတ်ကြီးကို။

မဆုံမပြုစုတ်ပေးနေတဲ့ ကားပါလို့ တစိမ်းယောက်ကျားတစ်ယောက်ကို ပြော
ထွက်ဖို့ ခက်ခဲနေခဲ့တယ်။ ” ဟို.. ဟိုလေ.. ကောင်မလေးက.. ဟိုဟာကို ဟို
လိုလုပ်ပေးတာ... အဲဒါ.. ” ” နင်ကလဲ ဟိုဟာတွေ ဟိုလိုတွေနဲ့ ထပ်နေတာ
ပဲ.. ပြောဇမ်းပါ ပြောစရာရှိတာ.. ” ” အာ.. ကိုဂျင်မိ ကလည် မိုး ရှက်လာပြီ..
သိရဲ့သားနဲ့ လာမေးနေတာကို.. ဟွန့်... ” ကျမ နည်းနည်းနဲ့ပြလိုက်တယ်
တော့ ကိုဂျင်မိ လည်း ရင်ခုန်သွားတဲ့ပုံဖြစ်သွားတယ်.. ” အခုဆိုလဲ ငါ့ကိုပြ ငါ
တို့ အတူတူကြည့်ရအောင်.. ” ” တော်ပါပြီ.. ကိုဂျင်မိဖာသာ တစ်ယောက်ထဲ
ကြည့်ပါလား.. မိုးက ကြည့်စရာလား ” ” အံ့မယ်.. အခုမှလာရှက်ပြနေတယ်..
စောနကဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ မျက်တောင် မခက်တမ်းကြည့်နေတာ
ဘယ်က ကောင်မလေးလဲ ပြော.. ” ” အာ... ကိုဂျင်မိ မကောင်းဘူးကွာ..
ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ.. သွား.. ဟွန့်... ” ကျမလဲ ကိုဂျင်မိ အလုပ်စားပွဲ

နေရာမှာ ထိုင်နေရာကနေ မက်တပ်ရပ်နေတဲ့ ကိုဂျင်မိ ကို ရှက်ကိုးရှက်ကမ်း အမူအယာလေးနဲ့ လက်နဲ့လှမ်းပုတ်လိုက်တယ်..။

ဖြစ်ချင်တော့ ကိုဂျင်မိ က ရုတ်တရက်နောက်ဆုတ်ပြီးရှောင်လိုက်တဲ့အချိန် မှာ ပုတ်လိုက်တဲ့လက်က ကိုဂျင်မိရဲ့ လီးနေရာကိုသွားပွတ်မိသလိုဖြစ်သွား တယ်..။ ” အယ်.. ဒီကောင်မလေး ဘယ်ကိုလာကိုင်တာလဲ.. ” ” အာ. မဟုတ် ဘူး ကိုဂျင်မိ... မိုး ကဒီလိုပဲ လှမ်းရိုက်လိုက်တာ.. ” ကျမ ပြောလို့ မဆုံးသေး ခင်မှာပဲ ကိုဂျင်မိက သူ့ဘောင်းဘီခါးပတ်ကိုဖြုတ်၊ အတွင်းခံကိုပါ တခါထဲ ချွတ်ချလိုက်ပြီး လီးကြီးကို ဆွဲထုတ်ပြလိုက်တယ်..။ သူ့အလုပ်ခန်းက မှန်ခန်း ဆိုပေမဲ့ မှန်က အမွန်ဆိုတော့ အပြင်က ဘာမှမမြင်ရဘူးလေ။ စနေနေ့လဲ ဖြစ်တော့ တချို့အောက်ခြေဝန်းထမ်းလေးတွေက နေ့တစ်ဝက်နဲ့ ပြန်သွားကြ ပြီ။ ” အမလေး... ကိုဂျင်မိ ဘာကြီးလဲ.. ဘာလုပ်တာလဲ.. ” ပါးစပ်ကသာ ပြောနေပေမဲ့ မျက်လုံးက ကိုဂျင်မိရဲ့ အကြောတွေတင်းပြီး အထက်ကိုကော့ နေတဲ့ လီးကြီးဆီကနေ မခွာနိုင်ခဲ့ဘူး..။ ကျမ အရမ်းမြင်ဖူးချင်နေတဲ့ တခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့လီးကို ကိုယ့်မျက်နှာနဲ့။

တစ် ပေလောက်အကွာကနေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်နေရပါပြီ။ ဒစ်ကြီးက သိသိသာသာထွားပြီး လီးတစ်လျှောက် အကြောအပြွင်းပြွင်းထနေတယ်။ လ မွေးတွေကို ပုံမှန်ရိတ်လို့ လီးရဲ့ အရှည်ကို ပိုပြီးပေါ်လွင်နေတယ်။ အရှည်က အရင်းကနေ အဖျားထိ ရ လက်မခွဲကျော်ကျော် ၈ လက်မလောက်ရှိမယ်ဆို လုံးပါတ်က ဝါးလုံးရင်းလောက် တော့ အသာလေးရှိတယ်။ ဘယ်လိုကြည့် ကြည့် အိမ်ကယောက်ကျားရဲ့ လီးထက် အရှည်.. လုံးပတ်.. အစစ သာလွန် နေတယ်။ ကိုဂျင်မိက တရုတ်စပ်တော့ လီးကကျမယောက်ကျားလီးထက်ဖြူ နေတာပိုသေးတယ်။ ” နင်ပဲလာကိုင်ပြီးတော့ .. ရော့ဒီမှာ နင်ကြည့်နေတဲ့ ကားထဲကဟာနဲ့ ငါ့လီးနဲ့ ဘယ်သူက ပိုကြီးလဲ.. ” ” အို.. ကိုဂျင်မိကလဲ.. ဘာ

တွေပြောနေမှန်း မသိဘူး .. ကိုဂျင်မိဟာကြီးကို ပြန်ထည့်ထားလိုက်စမ်းပါ
လူတွေမြင်ကုန်လို့ အရှက်ကွဲနေအုံးမယ်..” ” ငါပြောမယ် မိုးမိုးဝင်း.. ငါ့အခန်း
ထဲ ဘယ်သူမှ ငါခွင့်မပြုပဲ မဝင်ရဲဘူး.. ဘယ်သူမှလဲ လာစရာမရှိဘူး..။

နှင့် အောက်ကားတွေ ကြည့်တယ်ဆိုတာသာ ငါ့ဖွဲ့လိုက်မှ နှင်ပဲအရှက်ကွဲမှာ”
ကိုဂျင်မိက အကြပ်ကိုင်သလိုပြောတော့ ကျမလဲ ကြံရာ မရဖြစ်သွားတယ်..။
” အင်းပါ ကိုဂျင်မိရယ် .. လိမ္မာပါတယ်.. အဲဒါကြီးကို ကျမ မျက်နှာနားကနေ
ဖယ်ပြီး ဘောင်းဘီထဲပြန်ထည့်လိုက်ပါနော်... ..” ကျမလဲ ကိုဂျင်မိလီးကြီးကို
ကြည့်လို့ မဝနိုင်သေးပေမဲ့ အရမ်းအပေါ်စားဆန်သွားမှာစိုးလို့ နည်းနည်းမူ
လိုက်တယ်.. ” အေးလေ.. ပြီးတာပဲ.. တနင်္လာနေ့ နှင်ရုံးလာရင် ရုံးက ကောင်
လေးတွေ နင့်ကို ဘာပြောကြမလဲ စောင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဒါဆို..” ” ခက်
တော့တာပဲ ကိုဂျင်မိရယ်. ကဲပြော မိုး ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ... ” ” ရော့.. ငါ့
လီးကြီးကို သေချာကိုင်ကြည့်ပြီး နင့်ရဲ့ အမြင်ကိုပြောပြပေး.. နင့် ယောက်ျား
လီးနဲ့ ဘာကွာလဲတို့ ဘာတို့ပေါ့.. ဟဲ ဟဲ ဟဲ..” ” အဟင့်... ကိုဂျင်မိက
အရမ်းနှိပ်စက်တာပဲ.. ဒီလိုလုပ်.. ကိုဂျင်မိရုံးခန်းထဲမှာတော့ မလုပ်ချင်ဘူး..
စိတ်ထဲမှာ မလုံခြုံသလိုဖြစ်လို့.. အဲဒါ..”။

ရတယ်လေ.. အဲဒါဆို အပေါ်ထပ်က အင်တာဗျူးလုပ်တဲ့ မီတင်ခန်းအသေး
ထဲမှာ ငါစောင့်နေမယ်... နှင်အခုတတ်လာခဲ့.. ဟုတ်ပြီလား. ပြောပြောဆိုဆို
နဲ့ ကိုဂျင်မိက သူ့လီးကြီးကို အတွင်းခံထဲ ခွေခေါက်ထည့်ပြီး ဘောင်းဘီပြန်
ဝတ်ကာ ပြည့်တီတီအပြုံးနဲ့ အခန်းထဲကထွက်သွားတယ်။ ကျမလဲ ရင်ထဲမှာ
တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ပြီး အဲကွန်းခန်းထဲမှာ ဇောချွေးတွေပြန်နေတော့တယ်။ မသွား
လို့ကလဲ မဖြစ်.. တစ်စိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့လီးကြီးနဲ့ နဖူးတွေ ဒူးတွေ တွေ့ရမှာ
လဲကြောက်..။ စိတ်ကသာ လွှပ်ရှားပြီး ဝေခွဲမရဖြစ်နေတာ.. ကျမရဲ့ ခန္ဓာ
ကိုယ်က တော့ စိတ်ချရတယ်ရယ်.. အဖုတ်ထဲမှာ ပြောစရာမလိုအောင် စိုစိစိ

ဖြစ်နေပြီ..။ လာမဲ့ ဘေးပြေးတွေ့မဟုတ်ပဲ.. လာမဲ့ လီး ပြေးစုတ် ဆိုသလို.. မ
ဖြစ်မနေ ကြုံတွေ့လာရတော့မဲ့ တစ်စိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက် ရဲ့လီးကြီးကြီး
ကို ပြုစုပေးရဖို့အတွက် လေးလံနေတဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ အတူ ကိုဂျင်မိရှိတဲ့
အခန်းငယ်လေးဆီကို တရွေ့ရွေ့လှမ်းလာနေရပါတော့တယ်... ။

အဲ့နေ့က အိမ်ပြန်နောက်ကျခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ယောက်ျားဖြစ်
သူ ကိုထူးမော်တစ်ယောက်ကတော့ ဆိုဖာပေါ်မှာ ဇိမ်ကျကျထိုင်ရင်း တီဗွီ
ကြည့်နေလေရဲ့..။ ဒီနေ့ ကျမကို ရုံးက ဂျာကြီးကလိုးလွတ်လိုက်လို့ အလကား
ဖာခံလာရတယ် လို့သာပြောလိုက်ရင် ဘယ်လိုနေမယ် မသိ..။ သူဖာသာသူ
ဘယ်လိုနေနေ နှစ် ယောက်လုံးစိတ်တူကိုယ်တူနဲ့ ဆုံးဖြတ်ထားတာဆိုတော့
ပြောပြမှတော့ဖြစ်မယ်။ ဒင်းကို ကိုဂျင်မိနဲ့ ကျမ ပယ်ပယ်နယ်နယ် လိုးခဲ့ကြပုံ
တွေ ကို ပြောပြဖို့ အစချီလိုက်တယ်။ ” အင်းး.. ပင်ပန်းလိုက်တာ
ယောက်ျားရယ်..” ကိုထူးက ဘာမှပြန်မပြော.. အေးဆေး တီဗွီဆက်ကြည့်နေ
တာနဲ့ ကျမလဲ တဆင့်တတ်ပြီး..။ ” ပင်ပန်းလွန်းလို့ လမ်းတောင်
ကောင်းကောင်း မလျှောက်နိုင်ဘူးး.. ကွ တ တ ဖြစ်နေတယ်..” တကယ်လဲ
ကွတတဖြစ်နေတာပါ။ ကိုဂျင်မိလီးကြီးက ခံဖူးနေကျ ကိုထူးမော်လီးထက်
သိသိသာသာ ရှည်ပြီး တုတ်နေတော့ ကျမအဖုတ်မှာ အရည်ရွဲနေတာတောင်
ကျိန်းစပ်ပြီးကျန်နေခဲ့တာလေ..။

မင်းပင်ပန်းတာကလဲ တမျိုးကြီးပါလား .. ဘာတဲ့ ကွ တ တ ဟုတ်လား..” ”
ဟုတ်တယ်လေ.. ၈ လက်မနီးနီးရှည်တဲ့ လီးတုတ်တုတ်ကြီးနဲ့
ပယ်ပယ်နယ်နယ် အလိုးခံလာရတဲ့ တောင့်မိန်းမ မပင်ပန်းပဲနေမလား.. ဟွန့်..”
ကျမလဲ ဂွင်တဲ့တုန်း ပြောပြလိုက်တယ်..။ ကိုထူး ခမျှာ လက်ထဲမှာ ကိုင်
ထားတဲ့ တီဗွီ လမု တောင်လွတ်ကျသွားတယ်လေ..။ ” ဘာ.. ဘယ်လို.. မိုး ..
ဘာပြောလိုက်တယ်..။” ရုတ်တရက် မထင်မှတ်ထားတဲ့ စကားမို့ ကိုထူးလဲ

စကားတွေတုန်ပြီး အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေတယ်။ ” အင်း... ဟုတ်တယ် ကိုထူးရယ်.. မိုးတို့ရုံးက မန်နေဂျာ ကိုဂျင်မိသိတယ်မလား.. ” ” အေး.. သိတယ်လေ.. တခါတလေ မိုးကို ရုံးလိုက်ပို့ရင် တွေ့ဖူးတယ်။ ” ” အင်း.. သူက မိုးကို လိုးတာ.. မိုး သူနဲ့ နေလာခဲ့တယ် ကိုထူး.. ” သွေးသား ဆန္ဒအရ လိုးခဲ့ရပေမဲ့ ကိုယ့်ယောက်ျားမဟုတ်သူ တစ်ဦး ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အလိုးကိုခံလာရတယ်ဆိုတာ တွေးမိရင် စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းသလိုလို ရှက်သလိုလိုတော့ ဖြစ်မိပါတယ်။

ပိုဆိုးတာက ယောက်ျားကိုလဲ ပေးသိမှဖြစ်မဲ့ ကိစ္စဖြစ်နေတော့ ကျမ ကိုဂျင်မိ အလိုးကို ဘယ်လိုဘယ်ပုံစံ လိုးခံပေးခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို အသေးစိတ်ပြောပြရတာ ရင်ထဲမှာ လေးလံလှပါတယ်။ ” ဟာ... အဟုတ်လား. တကယ်လား.. ” ” ဘာလဲ ကိုထူးက မယုံဘူးလား.. ဒီမယ် နောက်ကျနေလို့ အမြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ရတယ်.. အဖုတ်ထဲမှာ လရည်တွေ စိုဇိဇိနဲ့ အခုထိရှိသေးတယ်.. ” ကျမ စကားလဲဆုံးတော့ ကိုထူးမော်ရဲ့ မျက်နှာကြီးက နီရဲနေပြီး ကျမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကို ဝါးစားမတတ် ကြည့်နေတယ်။ တံတွေးမြို့ချရင်း ခါးပုံစအောက် လက်နှိုက်လိုက်တာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ကြည့်ရတာ ကျမနဲ့ ကိုဂျင်မိလိုးတာ ကို သူမှန်းပြီး လီးတောင်လာတယ် ထင်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျမလဲ ဆက်ပြီး.. ” ကိုထူး မယုံလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုက်တော့ မိုး အဖုတ်ထဲက လရည်တွေ ဆေးရင်း ရေချိုးပြီး နားလိုက်အုံးမယ်.. ” ” နေ.. နေပါအုံး မိုးလေးရယ်.. ကို.. ကိုထူးယုံပါတယ်.. ဘယ်လိုတွေဖြစ်ကြတာလဲ အသေးစိတ်ပြောပြပါအုံး.. နော်.. “။

မိုး ပြောပြရင် ကိုထူး စိတ်မဆိုးရဘူးနော်.. ကိုထူး ခွင့်မလွှတ်နိုင်မှာစိုးတယ်.. ” အာ.. ရတယ် မိုး ပြောစရာရှိတာ ပြော... ” ကိုထူးက သူပုဆိုးအောက်က လီးကိုနှိုက်ရင်း အရမ်းသိချင်နေတဲ့ပုံနဲ့ ပြောခိုင်းနေတော့ ကျမလဲ ကိုဂျင်မိ

ကွန်ပြူတာ ထဲက အောက်ကား ကနေစပြီး ကိုဂျင်မိက ကျမကို လိုးဖို့ ချိန်းလိုက် တဲ့ အင်တာဗျူး အခန်းထဲရောက်တဲ့ အထိပြောပြလိုက်တယ်.. ” အဲဒါနဲ့ မိုး က အဲအခန်းထဲရောက်သွားတော့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်တာလဲ.. ပြောပါ မြန် မြန်..” ” မလောပါနဲ့ ကိုထူးရယ်.. ပြောပြပါ့မယ်..” ” မိုး အခန်းထဲလဲရောက် ရော ကိုဂျင်မိက တံခါးကို လော့ ချပြီး မိုးကို နံရံနဲ့ ကပ်အောင် အသာတွန်း ပြီး ကပ်ဆင် စဆွဲတယ်..” ” မိုးလဲ အစက ရှက်တော့ ရုန်းပေမဲ့ သူ့အားကြီး ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘူး.. ပြီးတော့ သူက မိုး လျှာတွေကို အတင်းစုပ်တယ်..” ” မိုး နို့တွေကို အတင်းညှစ်တယ်... မိုး တအားနာလို့ အော်ရတယ် သိလား.. သူလုပ်နေတာတွေက အရမ်းမြန်တယ်..” ” သူက ဆက်တိုက်တွေလုပ်တော့ မိုး တော်တော်လေး စိတ်လွှပ်ရှားမိတယ်..။

ကိုထူး စိတ်မဆိုးပါနဲ့.. မိုး တကယ် စိတ်ပါသွားတာ..” ” အဲဒါတင် မပြီးသေး ဘူး သူက မိုး စကပ်အတိုလေးကို ပင့်တင်ပြီး ဖင်တွေကိုပွတ်သပ်ပြီး ဖင်လုံး နှစ်လုံးကို သူ့လက်ဝါးကြီးနဲ့တအားရိုက်ရိုက် ပြီး ဆွဲဆွဲညှစ်သေးတယ်..” ” ကို ဂျင်မိက အရမ်းကြမ်းတယ်သိလား.. အစကဆို ကြောက်တောင်ကြောက် တယ်.. မသိရင် မုဒိမ်းကျင့်ခံရသလိုပဲ ကိုထူးရယ်..” ” သူကပြောသေးတယ်.. မိုး ဖင်အိုးက နောက်ကိုလုံးထွက်နေတာပဲတဲ့.. အရမ်းကြိုက်တယ်တဲ့.. စတွေ့ ကတည်းက ဖင်ကြီးကို သတိထားမိတယ်တဲ့..” ” သူက ပြောလဲ ပြော လက် တွေကလဲ အငြိမ်မနေဘူး သိလား.. မိုး ဖင်နဲ့ နို့ဆိုတာ နားကို မနားရဘူး အကိုင်ခံ အရိုက်ခံရတာဆိုတာ ပြောမနေနဲ့..” ” အလိုမျိုးကြီး မကြုံဖူးတော့မိုး လဲ တော်တော်လေး စိတ်ပါမိတယ်။ ပိုဆိုးတာက သူ့လီးကြီးကို မိုးကို ကိုင် ခိုင်းထားသေးတယ် သိလား..” ” မိုးလဲ သူပြုသမျှနုရရင်းနဲ့ သူ့လီးကြီးကို ဂွ င်းတိုက်ပေးမိတယ်..”။

ကိုထူးလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ နားထောင်ရင်း သူ့လီးလေးသူ့ညှစ်နေရင်းနဲ့ မေးတယ်.. ” သူ.. သူ့လီးက ကြီးလား... ဟင် မိုး..” “အင်း.. ကိုထူးရယ်.. မိုး ပြောရင် စိတ်မဆိုးနဲ့.. သူ့ဟာကြီးက ကိုထူးလီးထက် ရှည်လဲ ရှည်တယ် တုတ်လဲ တုတ်တယ်.. ဒီလောက်လောက်တော့ရှိမယ်..” ကျမလည်း လက်ညှိုးနဲ့ လက်မကို မထိပဲဟထားပြီး ဝိုင်းပြလိုက်တယ်.. ကိုဂျင်မိရဲ့ လီးအရွယ်အစား ကို ကိုထူးမှန်းနိုင်အောင် ပြပေးလိုက်တယ်..။ “အင်းပါ... အဲဒါနဲ့ ပြောပါအုံးဟာ.. ဆက်ပြီး ဘာတွေဖြစ်ကြသေးလဲ..” ” အင်း ပြောပါမယ်.. အဲဒါနဲ့ မိုးလဲ အတော်လေး ထန်နေပြီလေ... မိုးလက်ထဲမှာကိုယ့် ယောက်ျားထက်ကြီးတဲ့ လီးကြီးနဲ့.. စဉ်းစားကြည့်အုံး.. စိတ်ထဲမှာ ကလိကလိ ဖြစ်နေတာ.. အဲဒါကြီး ကိုင်ထားပြီး ” ” သူက ကပ်ဆင်ဆွဲရင်း မိုး နားရွက်တွေကိုလဲ စုပ်တယ်.. ပါးတွေကိုလဲ လျှာကြီးနဲ့လျက်တယ်.. အဲလိုနဲ့ ဇာတ်ရှိန်တွေတတ်နေရင်းက မိုးလဲ အပေါ်ပိုင်းဗလာကျင်းသွားတယ်.. “။

အောက်ပိုင်းက မိုး ပင်တီလေးပေါ်ကနေ ဖင်ကို ပွတ်လွန်းတော့ ပင်တီလေးက ဖင်ကြားမှာ ညှပ်နေတယ်လေ.. စကပ်ကို ပင့်တင်ထားတော့ ခါးပေါ်ရောက်နေတယ်..” ” မိုးနို့တွေကို ဆွဲစုပ်သေးတယ်.. မိုး နို့ နှစ် ဖက်လုံးကို အလှည့်ကျဆွဲဆွဲစုပ်ရင်း.. မိုးလေး.. ရဲ့.. အဖုတ်ကို စပြီးနှိုက်တော့တာပဲ.. မိုးက ပေါင်ကိုစိထားပါသေးတယ်.. ဒါမဲ့.. ကိုဂျင်မိအရမ်းသန်တယ်..” ” သူလက်ကြမ်းကြမ်းကြီးနဲ့ အတင်းပေါင်ကြားထဲကို နှိုက်တယ်.. ဟိုလေ.. မိုးရဲ့ အစိလေးကို သူ့လက်ခလယ်နဲ့ ပွတ်ပေးတယ်သိလား.. မိုး အရမ်းရင်တုန်တာပဲ.. မိုးလဲ အသံတွေထွက်တာ မထိန်းနိုင်ဘူး ” ” လူက အလိုးမခံရသေးခင်က မောနေပြီ.. အဲဒါမိုးလဲ နံရံမီရက်နဲ့ ခြေထောက်တွေတောင် မခိုင်တော့ဘူး ခွေကျသွားတယ်.. အဲဒီမှာ ဘာပြောကောင်းမလဲ.. သူ့လီးကြီးနဲ့ မိုး မျက်နှာနဲ့ တည့်တည့်ကြီးဖြစ်သွားတယ်” ကိုထူး နားထောင်ရင်းကနေ အသက်ရှူသံတွေ မြန်သထက် မြန်လာတယ်လေ။

မိုးက ကိုဂျင်မိနဲ့လိုးခံရပုံတွေ ပြောပေး.. သူက သူ့လီးသူ ကိုင်ပြီး ပွတ်နေတယ်..။မိုးလဲ ကိုဂျင်မိနဲ့ လိုးခဲ့ရတာ အခုပြန်ပြော အခု ရင်ခုန်တယ်။ ” ဟာ.. မိုးရာ.. ဆက်ပြောလေဟာ ဘာကြောင်နေတာလဲ..” ကျမလဲ နည်းနည်းမူချင်တာနဲ့... ” တော်ပြီ ကိုထူးရာ.. ဆက်တွေးလိုက်တော့ မိုးလဲ ပြောရတာ ရှက်တယ်..” ” အံမလေး မိုးရယ်.. သူများလီးနဲ့တောင် အလိုးခံလာရပြီးပြီကို အခုမှ ရှက်နေသေးတယ်..” ” ဒါကတော့ ကိုထူးလဲ သဘောတူ.. မိုးလဲ.. အင်း.. ခံချင်သွားတာကိုး..” ” ခံပါ... ခံပါ.. မယ်မင်းကြီးမ စိတ်ကြိုက်ခံပါ.. အခုဆက်ပြောအုံး.. နောက် ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ” ” အဲချိန်မှာ ကိုဂျင်မိလီးမာမာကြီးက မိုး မျက်နှာနားကို ရောက်နေပြီ..။” ” ကိုဂျင်မိက လည်တယ်သိလား.. သူ့လီးကြီး မိုး ပါးစပ်နားလာတော့ပေးတယ်..။ မိုးလဲ အစတော့ ရွံသလို ခံစားရပေမဲ့ ဒါက မဖြစ်မနေကြုံတွေ့ရမှာပဲဆိုပြီး စိတ်ဖြေလိုက်ရတယ်..” အဲဒါနဲ့ သူ့လီးကြီး မိုး ပါးစပ်ထဲဝင်ဖို့ နှုပ်ခမ်းကို ဟစ်လေးလုပ်ပေးလိုက်တယ်..။

ဟုတ်တယ်လေ ပါးစပ်ကို လုံးဝြကီး ဟမပေးရဲပါဘူး.. တော်ကြာ မိုးကို ဘယ်ကတည်းက လီးစုပ်ချင်နေလဲ ထင်ခံရမှာပေါ့ ” ကိုယ်ကသာ အဲလိုတွေးနေတာ.. သူက မိုး ပါးစပ်လေး ဟစ်လုပ်လိုက်တာနဲ့ တခါထဲ မိုးခေါင်းကို ကိုင်တွဲပြီး သူ့လီးကြီးနဲ့ မိုး ပါးစပ်လေးထဲကို ထိုးထည့်တော့တာပဲ.. ” ” မိုး ပါးစပ်ထဲ ကိုဂျင်မိလီးကပြည့်နေတာ.. တကယ် မိုး လေ ဆို့ နင် သွားတယ်.. အန်ချင်သလိုဖြစ်ပြီး အွပ် ခနဲဖြစ်သွားတာ.. လီးကရှည်တော့ လှည်ချောင်းကို လာထောက်တာလေ။” ” အမလေး ဒါတောင် သူ့လီးကြီးကမိုးပါးစပ်ထဲကို အကုန်မဝင်သေးဘူး.. တဝက်ကျော်ကျော်ပဲရှိသေးတာ..” ” အဲဒါ သူ့လီးကြီးကို မိုး ပါးစပ်ထဲ စုပ်ခိုင်းထားပြီး ထိုးထည့်ထားတာ.. မိုး အတော်လေး အသက်ရှူတွေကြပ်လာတယ်.. ” ” ဟုတ်တယ်လေ ပါးစပ်နဲ့လီးက အပြည့်ပဲကို..

ပြီးတော့ လီးကြီးက လည်ချောင်းထဲထိ ထောက်နေတာဆိုတော့ အသက်ရှူ
လို့ မရဘူး... ”။

အဲဒါနဲ့ မိုးလဲ တတ်နိုင်သလောက် အသံထွက်အောင် အု အု အွပ် အွပ် လို့
အော်ပြီး ကိုဂျင်မိရဲ့ ပေါင်ကို လက်နဲ့ ပုတ်ပုတ်ပြီး သူ့လီးကြီးကို ပါးစပ်ထဲက
ထုတ်ပေးဖို့ပြောရတယ်.. ” အဲဒါကျပုမှ သူက သူ့လီးကို ဆွဲထုတ်ပေးတယ်..
အဲအချိန်လေး အသက်ဝအောင်ရှူရတာပဲ.. ပါးစပ်ထဲက သွားရေတွေကျတာ
အများကြီးပဲ ကြမ်းပြင်မှာ ပေပွလို့.. ပြီးတော့ မျက်ရည်တွေပါထွက်တယ်..”။
” သူ့လီးကြီးမှာလဲ မိုးရဲ့ သွားရည်တွေရယ်.. နောက်ပြီး သူ့လီးကထွက်တဲ့
ရှေ့ပြေးအရည်ကြည်တွေရယ်နဲ့ လီးကြီးက အရည်တွေဆက်လက်ကျပြီး
ပြောင်ချောနေရောပဲ.. ” အဲဒါ.. မိုးကို နံရံမှာကျောမှီထိုင်ခိုင်းရင်း ပါးစပ်ကို
လိုးတော့တာပဲ.. မိုးလဲ ပါးစပ်ထဲ လီးအဝင်အထွက်ကို ချိန်ပြီး မနည်းအသက်
ရှူရတယ်.. ” ကျမက ပြောနေရင်းနဲ့ နှုတ်ခမ်းကိုသပ်ပြလိုက်တော့ ကိုထူး
စိတ်တွေပိုထလာတယ်.. ကျမ နှုတ်ခမ်းလေးကို လာကိုင်ပြီး ပြောသေးတယ်..
” ဒီနှုတ်ခမ်းလေးက တခြားလီးကို စုပ်ဖူးသွားပြီပေါ့နော် ” တဲ့.. ” ။

အဲလို မိုး ပါးစပ်ကို ငါး မိနစ်လောက် လိုးပြီးတော့ သူက မိုးကို ချိုင်းကနေဆွဲ
မလိုက်တယ်.. ပြီးတော့ မိုးကို နံရံဖက်ဆွဲလှည့်ပြီး လက် ၂ဖက်ကို နံရံမှ
ထောက်ခိုင်းပြီး ဖင်ကို နောက်ကို ကော့ခိုင်းလိုက်တယ်.. ” အဲကတည်းက
မိုး သိလိုက်ပြီ... သူ မိုး ကို နောက်ကနေ ဆောင့်လိုးတော့မယ်ဆိုတာ.. ”
မိုးရဲ့ ပင်တီလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲချွတ်ချလိုက်ပြီး ထင်တဲ့အတိုင်းပြီး ကို
ဂျင်မိက သူ့လီး ကော့ကော့ကြီးနဲ့ မိုး အဖုတ်ကို လာတော့တယ်.. ” မိုးလဲ
အစက ကြောက်တော့... မိုး အဖုတ်ကို လက်နဲ့ နောက်ပြန်ကာပြီး မလုပ်ပါနဲ့
ကိုဂျင်မိရယ်.. ကျမမှာ ယောက်ျားရှိတယ်ဆိုပြီး ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်မိ
သေးတယ် ” သူ့ကြည့်ရတာ ဂရုစိုက်ပုံလဲ မရဘူး.. ကာထားတဲ့ မိုး လက်

ကို လိမ်ချုပ်တဲ့ပြီး မိုးခါးပေါ်နောက်ပြန်အနေအထားနဲ့တင်လိုက်တယ်.. ချုပ်လိုးသလိုပေါ့..” ” သူ တအားကို ထန်နေပြီ.. အရမ်းမုန်ယိုနေတာ ဘာမှကို မမြင်တော့ဘူး.. အဲဒါ မိုးကို လေသံမာမာနဲ့ ပေါင်ကားခိုင်းတယ်.. ဖင်ကို နောက်ကိုကောက်ခိုင်းတယ်..”။

အရည်တွေခွဲနေတဲ့ မိုး အဖုတ်က နောက်ကို ပြူးပြီးထွက်နေတာပေါ့.. မနေ့ကမှ အမွေးတွေကို ရိပ်ထားတော့ ကိုဂျင်မိအတွက် အဆင်သင့်ကိုဖြစ်နေရောပဲ.. ” အဲဒါ သူ့လီးကို တေ့ပြီး အတင်းကို ဖိ ဆောင့်ချပစ်တယ် ကိုထူးရယ်... ” ” လီးကြီးက ကြီးလိုက်တာဆိုတော့ အဖုတ်ထဲရောက်မှ ပိုသိသာတယ်.. အဖုတ်နံရံတွေက သူ့လီးပေါ်အကြောတွေကို ခံစားမိနေသလိုပဲ ” ” သူ ဆောင့်လိုးလိုက်တော့မိုး အော်ရတယ်.. မျက်နှာလေး အပေါ်ကို မော့တတ်သွားတယ်..” ” မိုး အဖုတ်ထဲမှာ ကိုထူးလီးမဟုတ်ဘဲ တခြားသူရဲ့ လီးကြီးက မညှာ မတာလိုးနေတဲ့ အသိက ဝမ်းနည်းရမလိုလို စိတ်လွှပ်ရှားရမလိုလိုနဲ့ ကိုထူးရယ်..”။ ” သူ ဆက်တိုက်ဆောင့်တယ်..မိုးလဲ အသံတော်တော်ထွက်အောင် အော်မိတယ်.. လီးနဲ့ အဖုတ်လိုးတဲ့အသံတွေလဲ ဆူနေတာပဲ.. တဆုံးဝင် တဆုံးထုတ် လိုးတာကိုး သူက..” ” ဆောင့်လိုက်တိုင်း တုန်တုန်သွားတဲ့ မိုး ဖင်တွေကို တဖြန်းဖြန်းရိုက်သေးတယ်..။

ဖင်မှာ အရှိုးရာတောင် ထင်မလား မသိဘူး ခဏနေ ရေချိုးတော့မှ ကြည့်ရအုံးမယ်..” ” အဲဒါ.. အင်း.. ဟို.. လေ.. မိုး တစ်ခု ဝန်ခံမယ်.. မိုး ပြီးသွားတယ် သိလား..” ” မိုးလဲ ပြီးရော.. သူ့ဆောင့်ချက်တွေ ပိုပိုကြမ်းလာတယ်.. မိုးလဲ စိတ်လွတ်ပြီး ဘာတွေပြောမိလဲ မမှတ်မိဘူး... လိုးနိုင်လိုက်တာ ကိုဂျင်မိရယ်လို့ ချီးကျူးသလို ပြောမိတာပဲ မှတ်မိတယ်” ” အချက် ငါးဆယ် လောက်လဲ ရောက်ရော သူ့လီးကြီးက ပိုကြီးသလိုခံစားရပြီး အဖုတ်ထဲကို တဆုံးနှစ်ထားရင်း လရည်တွေ ပန်းထည့်တယ်လေ... အဲဒါ ခဏနေ ကိုထူး မိုးလေး

အတွက် တားဆီး သွားဝယ်ပေးအုံး” ” သူ့လီးက ရှည်တော့ လရည်တွေက သားအိမ်ထဲကို တန်းနေတာပဲ.. အပြင်တောင်ပြန်မထွက်လာဘူး..” ” သူ့လ ရှည်တွေ မိုးအဖုတ်ထဲ အပြည့်ဖြည့်ပြီးရော သူလဲ မောပြီး မိုးကျောပေါ်ကုန်း ပြီးမှီချလိုက်တယ်..” ” မိုးက အဆောင့်ခံရလွန်းလို့ နံရမှာတောင် လက်မထောက်နိုင်တော့ဘူး မျက်နှာနဲ့ ရင်ဘက် နံရံကို ကပ်ပြီး ဖင်ကော့ခံနေ ရတာ..” ” မိုးလဲ မောတာနဲ့ အဲဒီအခန်းထဲ ဆိုဖာပေါ်မှာ အဝတ်မပါပဲ ဖင် တုံးလုံးကြီးအိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်..” ပြီးပါပြီ။

Zawgyi

ကဗမန်/အသစ္စဆန္ဒ

က်မနာမည့် အငွေဟောင်းမိုး မိုး လို/ပဲအတိုခေါ်ကွေ့ခေ့ဟန်ကတယူ။ သ ထုံစေးမှာ အထည့်ငြိငွေယူ။ အသက္က ခွေယူလေး ထဲမှာပေါ့.. အိမ်ထောင်တာ သံုး ခွေလော့ကိုပါစပီ။ ဝေယာက္ကားက ကိုထူးမော့။ ဆ ကွေ့ဟာခွေ က်မရဲ၊ ခးအကိုယူစိတ္တပိုင်းတြအဟန်ကောင်း အဟန်မူးဖ ဉွေပျာပျာမယူ။ က်မက အသားအရမ်းမျှပေမဲ့ ဝင်းတဲ့အထဲမှာပါတ ယူ။ ဝေ့ခသလုံးတြ ပေါ်ငွေတြနဲ့ တျားအတြင်းသားတြက တဂျွေတြလို မျှပေမဲ့ဝင်းဝါစပီး ဆွဲဆော့အားကောင်းတဲ့အထဲမှာပါတ ယူ။ နောကွ က်မရဲ၊ ဝိုလေးတြက အိမ်ထောင်ခွေ အတူ ဟးစပီးသေးတဲ့အထဲမှာပါပေမဲ့နော့ကိုင်း ကိုထူးမော့ လိုးကနီးတိုင်း

းဝိုဏ်းကြော့ကို အေသညာ၊ ဩန္တိတော အိမ္မထေဋ္ဌက သံဃုး ဝိသုဒ္ဓိကြော့
ဆူပမီးမိုဏ်းလှိုဏ်း အခုဆိုကိုထူးမော့၍ ဝေယျာဏ်းလက္ခဝါးနဲတော
င ပျဉ်းညွှန်လှိုလှိုပျဉ်းစေ့စေ့ပီ။ စပီးတော့ က်မရဲ၍ တငွါး၊ ဖဋ္ဌပေါ့ .. အရမ္မ
လွတ်အထဲမှာ မပါပေမဲ့ ခါးလေးကေသးစပီး မိုက္ခကြော့တော့ ဖဋ္ဌ နေ
ကြိုကော့ကစပီးဝိုဏ်းနော့တယု။

အဲလိုပျဉ်းစေ့စေ့တော့ ဖဋ္ဌတယု၊ ဝေယျာဏ်းမယွှိုရဋ္ဌ က်မဖဋ္ဌ ပုရိသေတြ
ကော်လာက္ခံ ဖဋ္ဌသကီး အိုးသကီးမီးပါ။ ဝေယျာဏ်းက ခဏ ခဏေပျဉ်း
တယု နေကော့န ခါးသေးသေးလေးကိုကိုစပီးဆဲးဆဲးဆဲးသွေ့ကြို
ငွါး ကုန်းထားလို၊ နေကြိုဆူကြော့စေ့တဲ ဖဋ္ဌသားစိုဋ္ဌကြော့ တုံတုံသြား
တာဗုဒ္ဓကညွှန်စပီး လိုးရတာ အရမ္မသေဘာန်ဆိုပဲ။ ဝေယျာဏ်းတယု
းဋ္ဌယု အဖုတ္တ မေတ္တာပါတော့ အရမ္မးဋ္ဌတယု။ အစကော့တော့ သိပ္ပာမ
လညွှန်ပေမဲ့ နေကြိုငွါး ဘဝမှာ သင်္ကံလာရတဲ ကာမ ကိစ္စသေတြဗုဒ္ဓက
ငွါး က်မရဲ၍ အဖု အမိုဏ်း အထစ ဝေတြနဲပျဉ်းညွှန်စေ့တဲ ခေတ်ကိုယုဟာ ဝေ
ယျာဏ်းဝေတြအတြက ဘယုလောကတော့ တနွိုးရိပ်စပီး သူတို၊ အတြက
အသုံးတော့လို၊ ကောဋ္ဌးမွန်းနားလညွှန်တယု။ အိမ္မထေဋ္ဌကလေး နညး
နညးဗုဒ္ဓကလာတော့ လဋ္ဌတော့မော့ အသစ္စဆန်းဝေတြ အရမ္မးဋ္ဌတ
တယု။ နေကြိုတစခေါ်ကြိုးတုန်းကဆို ဘေးတေစာငွါးအနအထားအတို
ငွါးအိပ်ငွါးတယု။

စပီးတော့ အေပဋ္ဌဖဋ္ဌေပျဉ်းထောက္ကဖဋ္ဌိ ပုဋ္ဌန္တိဋ္ဌိဝေတြးခိုဏ်းထားစပီး ဖ
ဋ္ဌိနေကြိုပစ္စိုဏ်းတယု။ သူလီးထညွှန်၊ အေပဋ္ဌဖဋ္ဌေကော့စေ့တဲဖဋ္ဌိ
အသာပဋ္ဌိကော့ က်မရဲ၍ အဖုတ္တ ဝိသုဒ္ဓိ ပျဉ်းမားက ပျဉ်းပျဉ်းလေးဝေ
ပဋ္ဌလာစပီး ဖဋ္ဌဝေလးကပါ ဟစိလေးပျဉ်းစွားတယု။ အရညဗုဒ္ဓကညွှန်
လေးဝေတြနဲ၊ ဝေတြနဲတဲ က်မဆာက္ခာတလေးထဲကို သူလီးတော့စပီး မိခ်

လိုက္ကယူ။ အဖုတ္ထဲကို သူ့လီးထည့်ထားလဲကဲ့၊ အဖုတ္ထဲကလွဲကြတာတဲ့ အရညာဗုဒ္ဓကညွှန်ပြနေကြတာကို ဖတ်ဝံ့မှာသတဲ့၊ သူ့လက်က ဝံ့စွာ ဝေခံငဲ့ကို တံငြေးစွဲတစ်ပီး ဖုတ္တအဆုံးထိ ဝံ့စွာကလိတယူ။ ” အာ.. ကိုထူးမော့ယူ.. ဘာကြောလို့ပူနေတာလဲ ” ဘာမှ မျှဖွယ်ဘူး မကလဲ.. မိုး ဖုတ်လေးထဲကို လက်က ဝံ့စွာကလိတယူ အရသာပိုရှိလို့ပါ ” မိုးမှ မခံစားတတ်တာ တမိမီးသင်္ကန်းပဲ ကိုထူးမော့ယူ.. ထုတ္တိကြွေလို့နော ” တခါမှဖုတ်ဝံ့စွာကလိ အလိုးမခံဖူးတော့ အဆန်းပျစွာပီးသာ ပျငင်းနေရတာ က်မရဲပြန်နော်ကိုယ့် လက်ခံလို့ပျစွာနေတယူ။

ကိုထူးရဲပြန်လီးက အရမ်းမေသးပေမဲ့ လိုးနေကျဖြစ်နေတာရယ်၊ အဖုတ္တအရညာဗုဒ္ဓက ၀ပြင်နေတာပေးကာဝံ့စွာ ဝေခံငဲ့လိုခံစားနေရတဲ့အခါနွှာ ဖုတ်ကိုလက်က ဝံ့စွာကလိ လက်ထည့်ထားတော့ ခက်ဗုဒ္ဓကပူဗုဒ္ဓကပူလေးပျစွာပီး မီးလျှာပျစွာစေတယူ။ ” အား.. ကောင်းလို့ကွာမိုးရာ.. အဖုတ္တမှာ ကိုလီးသင်္ကန်း ဝပြင်နေတာကို ဝံ့စွာကလိတော့လက်ခံစားမိတယူ သိလား ” အင်း.. ဟင်း.. ” က်မလဲ မေကာင်းဘူး ကောင်းတယူ ဘာမှမေပျာတော့ပဲ ခပ်ဗုဒ္ဓကပူဗုဒ္ဓကပူလေးပျစွာနေတဲ့အရသာကိုခံစားရင်း ညီးညပ်မိတယူ။ ဝေခံငဲ့ကွေ့ကြက ပျငင်းထန်ပီးပျမန္တာတယူ။ ဖုတ်ကလက်က ဝံ့စွာ ဝေခံငဲ့ကလဲ အစင်မေ့နပဲ လွည့်မြေပြေးပီး ထုတ္တိကြွေလို့လျှာပူနေတယူ။ က်မေအာကျိုးတစ်လုံး ခါယမ်းနေပီးဖုတ်လေးလဲ သင်္ကန်းလာတယူ။ အဖုတ္တမှာလဲဗုဒ္ဓကပူနေပီး အဖုတ်ခံရဲကြနဲ့ ကိုထူးမော့လီးနဲ့ ထိကြပြန်မိကြတာကို ပိုခံစားလာရတယူ..။ အဲနေ့က က်မ တောဝံ့စွာတောဝံ့စွာလေးကောင်းအာဝံ့စွာ ပီးလိုက်ပါတယူ။

ကိုထူးက ပီးခါနီးတော့ သူ့လီးကိုအဖုတ္တက ထုတ်ပီး က်မကို တောစားအနာအထားကေန ပဏ္ဏာနိဋ္ဌာတယူ။ ပီးတော့ပိုကပေငုတ်ကြွေပီး

သူ့လီးနဲ့ ခုတ်ပြောကြကုန်သေးတယ်။ တစ်ခုခု လောကြွင်းတိုက်က
တာ ကြည့်လို့လဲ လရညွှတ်ကြမ်းနဲ့ ပေတုတဌကဘူး မေးစေ့နဲ့
ပါးပေတုထိရောက္ကယ။ ” ကိုထူးကကြာ.. မေ့ဟမဆိုနဲ့.. ဒီမှာ အကုန်
ပကုန်ပီ ” မိုး ကလဲ ကိုလရညွှတ်ဟကို ဘာပုစွဲ.. တခါအကြံပြော
ဆို ပါးစွဲတောင့် ထည့်ပီးဟကသးတာပဲ ” နောက်တွဲ ကိုထူးရဲ့ အ
ဆန်းကြံပြောကို တုဖလူးပုဖလူးနဲ့ ပိုဟကမူးလာတယ်။ သူ့အသက်
ကြိုး ပုံစံ က လေးဖက်တောကြွန်းခိုင်းတာပဲ။ ဖလူးလေးကို လက
ဖက်နဲ့ စပီး ဆောင့်လို့ကြိုင်း ဟစ် ဟစ်ပုစွဲနေတဲ့ ဖလူးလေးကိုဟက
ညွှတ်ပီးလိုးတယ်။ အဲဒါမှ အားမရသေးရင် ဖလူးပေါက်လေးထဲကို လကူး
ကုန်ပီးအဖုကြို အသကုန်ဆောင့်တယ်။ နောက်တွဲ သူ့လီးအစွဲ နဲ့ မတိမ္မ
ယိမ်းအပြုတ်တဲ ခရမ်းသီးနဲ့ က်မဖလူးလေးထဲထိုးထည့်ပီး သူ့လီးနဲ့
အဖုကြိုဆောင့်တယ်။

က်မ ဘယ်လိုတားတား မရတဲ့အဆုံး ပုဖလူးပုဖလူးထည့်လို့ အသနားခံ
ပီး ဖလူးကို ခရမ်းသီးအထည့်လို့တယ်။ ” ကောင်းလိုက်ကြာ. စီးပိုနေ
တာပဲ ” အာ.. ချေးချေးလုပ်ပါ ကိုရယ်.. ” ဖလူးကဟာသကီးကဟက
တယ် ပုဖလူးကြိုတော့မယ့်နော့... ” မုဖလူး မုဖလူး.. မိုး ကို လီး
ခေါင်းနဲ့ လိုးနေသလို မွန်းပီး လုပ်နေတာ... ” ရွှေ... ” ကိုထူး
မာ ပြုတ္တရကုန်ပေါက်ကြွဲ စကားပေးကာလို့ မိုး အသက်အက်ယ တုန်
မြှားသည့်။ စိတ္တမှာ တုခားတစယောက ငါ့ကိုလိုးတယ်တဲ့ ခံစားခံကွေသ
ည့်။ ကိုထူးမာရဲ့ အဆန်းကြံလိမ့်တုပြော အဆုံးအစ မဲနေတာသိလို
ကတယ်။ စိတ္တမှာ ဝမ်းနည်းရမှာလိုလို ရှေ့သလိုလိုနဲ့ ဇေဝါပုစွဲတ
ယ်။ ဒီလောကျဖလူးတဲ့ ယောက္ခားကို အကဲစမ်းခံမြှားတာနဲ့ က်မလဲ ပြ
ငြိငြိလင်းလင်းပေးလိုက်တယ်။ ” မိုး ကို တုခားယောက္ခားတစယောက

သူ့လီးဆက်နဲ့ မိုးဖွင့်လေးထဲကို ဝေဆာငုလို့နောတယွှိဖပီးမွန်းနောတာ
လား ကိုထူးရယွ... ”။

စကားအဆုံးမှာပဲ ကိုထူးမောလို့က သိသိသာသာကိုတုကြား ပိုမောတာ
ငုလွှာဖပီး ဝေဆာငုကွဲကြကလဲ ချပင်းထည့်တယွ။ ” အားး ဝေကာငုလို
က္ကာ .. မိန်းမရယွ.. အငု ကြာ.. အငု အငု..” ဖွဲက ခရမ်းသီးပျံတု မ
ကြကအောငု လကွဲဖိထိုးထည့်ထားဖပီး ဆက္ကိကဆောငုတော့တယွ။ က်မ
အေတာဝို ခံစားလိုကတယွ။ လီးကလဲ မာ.. ခရမ်းသီးကလဲ ဖွဲမှာတငုဖ
ပီးဟုကပု။ ဟုကညွတာ ကိုထူးမော က်မကို တျဆားယောက္ကားနဲ့ ဝေ
ပးလိုးခင်နောဖပိလို ရိပ္ပိလာတယွ။ အခ်က ဝေလောကွန်းတမ္း
ဆာငုဖပီးတော့ထုံးစံအတိုငး လရညွကြကို ဝေပုလောပန်းတယွ..။
ဒီတခါ မ်ကွဲပေပုထိရောက္ကယွ။ ပါးဝေတြပငုမှာ လရညွတြ ပြေနေ
အောငု ပန်းသြားတယွ။ ကိုထူးမောပု အဆန်းကြံဝေတြဟုကငု က်မ
ရဲပု လိဋ္ဌိဘဝ ဟာတျဖညးပျဖညးနဲ့ အသိအျမဉ်လာခဲရပါတယွ။ က်မကို
ယွိုငုလဲ သုလုပွဲကို ချငးဆန့်ကွဲတာဟုကငု သုကပိုပိုဖပီး အ
တငုလာခဲတယွ။

တရကတော့ ဝေယောက္ကားလိုးဖပီးလို အေမာပျဖေတုန်း သု
ကေပျဟလာတယွ။ ” ဝေယု ကို သုမ်းလိုးတာ ပျမင်ညွကြာကြာ..” သု
ကို မရဲတရဲ မ်ကစောငးထိုးရငး.. ” ကိုထူးက ဟုကညျဖတယွား..” ” ဪ..
မိုး ကိုယွိုညွလိုလားလား ခံခံညွညွရတော့ ကိုယွ ဟုကညျဖရောပေါ့..” ”
အံမယွ ဝေပျဟပုံက မိုး ကပဲ သုမ်းလိုးတာခံညွ ကိုထူးဆီခွငုတော
ငးနောရသလိုလိုနဲ့.. ဟုန်း..” ” မိုး ကေရာ အေပျဟငးအလဲလေး မခံစား
ခံညွလား တျဆားလီးတစုခေါငးခေါငးနဲ့..” က်မ ဘာမွ မေပျဟပဲ အသာ
ပဲ ဖငိမနေလိုက္ကညွ။ ” ကိုအသိထဲမှာလဲ ဒီကိစေပျဟဖို အတြက အရမ်း

ရင်းနှီးတဲ့သူကရွေးနေတာ မိုးရဲပြ..” ” အနွဲ့.. ကိုထူးချေဟန်တာက မိုး ကပဲ
အုပ်ကြံ ကွ ဝေယျာကွေးစွာပီး အကိုရယူ အိမ်ထာလိုကွဲစပီး က်မကို လိုး
ပးပါလို၊ ချေဟစပီးခေငဲ့ရမှာလား..” အဲလို သူ့ကိုဝင်ြစပီး တစ္ဆေ
ချေဟလိုကွတော့ သူက ရယ်ကလုပီး ” ။

အင်း.. ဒါလဲကောင်းတာပဲ ကိုယ့်ခေငဲ့လာတဲ့သူဆို မိုးမသကိကာ ဘာညာ
ချေစနေမှာ.. မိုး စိတ္တိငြးကျစွဲသူကို မိုး ဖာသာဝေငြးစပီး လြီဟူးခဲပေါ့”
ဒီလိုပဲ ချေဟဟန်ဆိုဟန်ရင်း တုဖလုံးချေလုံးနဲ့ က်မကို တုဆားဝေယာ
ကွား တလွှိုးမဲ့အစီအစဉ် စကားအုဖစွေတကယ့် လကွေတြာစမးသပ္ပိ၊ အ
ထိချေစွာခဲတယူလေ။ က်မကိုယ့်လွဲ ကိုယ့်လွဲ မယံးဝိဉ္ဇး။ တစ္ဆေ၊ တစ္ဆေ
ယူ ကိုထူးမေလွီးကိုပဲ ထဲထဲဝင်ဝင် ချေမငြး ကိုငြး ခံဖူးတာ။ တုဆားဝေယာ
ကွားလီး ဆိုတဲ့ အေတြးဝေငြးရင်း စိတ္တိကလကွခံခင်ပေမဲ့ တကယ့် မသိစိတ်
နဲ့ ခ်က်ကိုယ့် အိပ်ချေမရ ချေစပီး အဖုတ္တေ စိစိချေစွာနေတယူ။ ဒါ
ကိုလဲ ဝေငြးကံနာလို၊ ချေဟလို၊ ရမလား မသိဘူး။ တုဆားဝေယာကွား တစ္ဆေ
ယာကွေ လီးကို အုပ်ငြာလကွေတြာချေမငြးခံငြာတယူ။ ဒီလိုနဲ့ ဝေယာကွား
က တဂီဂီပူစာတာတပိုင်း ကိုယ့်လွဲ တုဆားလီးနဲ့ စမးခံငြာတပိုင်းဆို
တာ က်မကို လိုးဖို့ အတြာအီးသနဲ့ ဝေယာကွား တစ္ဆေယာကွ အုမနွာရစ
ပီလေ။

က်မက ကုမဆဏီတစ္ဆေမှာ အေရာင်းခါင်းဆောင့် ။ က်မအထကွ အေရာ
င်း မနွနက် က ဝေဒါကာ ဂ်ငြးတဲ့။ အသကွ ဝေလးဆယ့် နီးပါးတော့ရှိမယွ
ငြယူ။ မိနွးမရှိဖူးတယူ။ အခုတော့ကြဲငြားစပီး တကိုယ့်လွဲခေနေတာ
ပါ။ အရငြတော့ သိပစပီး မသိသာပေမဲ့ ဒီခေရာကိုင်း ကိုဂ်ငြ တစ္ဆေယာကွ
အမူအယာေတြပ်ကွနေတာသတိထားမိတယူ။ ကိုယ့်လွဲ ဟန်ညွှဲအဟန်
ညွှဲတြက တခါတေလ ခေရာေတြာမးခေတတ္တယူ။ ချေဟသာ

ချေဟရတာ က်မကိုယ့်ကြလဲ က်မ ဝေယာက္ကားနဲ၊ ချေဟထားတဲ့ကိစာ
အေကာဉ္စထညှောမ္မိကတညှောက ဝတုံစားပုံနဲ၊ အမူအယာကို နညှောန
ညှောချေဟင်းထားတယှလေ။ တခါတေလ စကပ္ပတိုကို ခပ္ပင်းတင်းဝတှပီး
သူ၊ ရွေ့မှာ ခပ္ပဝဂ္ဂလေး လမ်းလွှာကျတယှ။ သူ၊ အလှပွားပြနားေ
ရာကွေ ဝေဘပဉ်ခင်းယောဉ္စောဉ္စပီး တင်းေနတဲ့ ခိုးို၊ ခြေချမင်း
အာဉ္စ ကုန်းေကာက္ကယှ။ ချပန္တထမှာ ခုံကိုအားယှပီး ထလို၊ ရဲပြနဲ၊
သူ၊ ပေါင်းပေ့ကိုလကထောကပီးထ ချတယှ။

က်မရဲချေဟင်းလဲလာတဲ့ ဝတုံစားပုံေတြ၊ အမူအယာေတြ နဲ၊ မ်ညှော
အဟုကညှောေတြကို ပုံးမှာခွဲတဲ့ပုရိသတခိ်၊ ပုရိသလာဟုကတယှ။ ဒါေပမဲ့
ကိုယှ အဆေ့ က ဝေခင်းေဆာဉ္စ ဆိုေတာ အရမ်းမဝင့်ဟုကဘူး။ တ
ရက္ကားေတာ ကိုဂ်ဉ္စက သူ၊ ကြနုတ်တ ထဲက ဖိုဉ္စ တခိ်၊ ကို copy ကူးခို
င်းလို၊ သူ၊ ကြနုတ်တ မှာထိုဉ္စပီး သူချေဟတဲ့ ဖိုဉ္စ ထဲကိုဝင့်ဟုကညှော
က္ကယှ။ အား ပါ ပါးး.. မနညှော မေနာ အျဟလိုးဇာက္ကားေတြ ေတြ၊ လိုက
တယှ..။ ဂုတ္တရက မ်ကိုရွက္ကလို၊ ဖတြားေပမဲ့ အဟုကညှော၊ ခြေချမင်း
ဘူး။ က်မလဲ အခန်းထဲလှေ့င်းတာနဲ၊ ေတြ၊ ရာဇာက္ကားကို ကလစ ဝေခါ
ကပီး ဖြေ့ဟုကညှောတယှ။ အမိီးသမီးငယှလေးက အေတာဉ္စတန္တုတ္တ
လီးကို ပုေေြပးတဲ့ဇာတ္တမ္း။ ဇာတ္တမ္းထဲကလီးသကီးက မာပီးေတာဉ္စ
နတာပဲ..။ ေကာဉ္စလေးခမ္မာ လီးသကီးကို ပါးစပွဲထညှောပီး အသ
ကုဂ္ဂါမဝတဝနဲ၊ စုတပေးေနရတယှ။ ဂုတ္တရကဟုကညှော၊ ကွေ ေကာဉ္စ
လေးက လီးစုတနေတာမဟုတဲ့ လီးသကီးနဲ၊ ေကာဉ္စလေး ပါးစပွဲလိုးေန
သလိုပဲ..။

က်မလဲ ဟုကညှောနေရင်းနဲ၊ ဟုကက္ကီးထမိသလိုလို ေရဆာသလိုလိုနဲ၊
အေခင်းေတြတာဉ္စ ချေဇာက္ကတယှ။ အျဟဇာက္ကားကို အာဂ္ဂေတြဝင့်

စားစပီး ဖီလူးလာနဲတဲက်မက ဘယျခိန္တတညးက ကိုယုဉ္ဇးေရာကုနေမ္ပ
နးမသိတဲ ကိုဂ်ဠိကို သတိမထားမိလိုက္ကူး..။ ” ဟဲ့.. မိုးငါစက္ကထိုငပီး
ဘာေတြဗုကညွ့နေတာလဲ... ” ” အမေလး.. ရွဉ္ဇ.. ဂ်ဠိ ” တစို့ယုး ထူ
ပူ... ဘာလုပို့၊ ဘာကိုဉ္ဇမ္ပနး မသိ ခုဖစပီး ဖြဉ္ဇက္ကးတဲ ေအာကားကို အျ
မနုမနိတပီး.. ” ဟို.. ဟို.. ကိုဂ်ဠိ ကူးခိဉ္ဇးတဲ ဖိဉ္ဇ္ဇ .. အဲဒါ လာကူးရဉ္ဇးနဲ၊..
အဲဒါ.. ” ” ေအာကားမ္ပနး သိသိနဲ၊ ဗုကညွ့နေတာ အဗုကာသကီးပဲ.. ပိုး
ခိန္တသကီးမ္ပ အေတာဝ္လး ထန္တနေတယုပေါ့ေလ.. ” ” ဟို.. အဲလိုမဟုတ္တို
ဘူး ကိုဂ်ဠိကလဲ.. ဒီလိုပဲဗုကညွ့ဖတြးတာပါ ” ” အခုဆိုလဲ ေျဟစမ္ပပါ
အံး.. နဉ္ဇဗုကညွ့နေတာ ဘာကားလဲ.. ” ကိုဂ်ဠိ က သိသိသကီးနဲ၊ မေးလို
က္ကယု။ က်မဗုကညွ့နေတာ ေကာဠ္ဇလးက လီးတုတ္တုတသကီးကို။

မဆုံမစပဲစုတပေးေနဲတဲ ကားပါလို၊ တစိမ္ပးေယာက္ကားတစယောက္ကိ၊
ေျဟတြက္ကိ၊ ခက္ကေနဲတယု။ ” ဟို.. ဟိုေလ.. ေကာဠ္ဇလးက..
ဟိုဟာကို ဟိုလိုလုပပေးတာ... အဲဒါ.. ” ” နဉ္ဇလဲ ဟိုဟာေတြ ဟိုလိုေတြ
နဲ၊ ထပုနေတာပဲ.. ေျဟမ္ပပါ ေျဟစရာရှိတာ.. ” ” အာ.. ကိုဂ်ဠိ က
လည မိုး ရွက္ကစပီး.. သိရဲ၊ သားနဲ၊ လာမေးေနတာကို.. ဖြန... ” က်မ
နညးနညးြဲယုပလိုက္ကယုတော့ ကိုဂ်ဠိ လညး ရဉ္ဇတြးတဲပုံ၊ ဖတြးတယု.. ”
အခုဆိုလဲ ငါ့ကိုပု ငါတို့၊ အတုတုဗုကညွ့ေအာဉ္ဇ.. ” ” ေတာဝ္ပပီး..
ကိုဂ်ဠိဗာသာ တစယောက္ကဲဗုကညွ့ါလား.. မိုးက ဗုကညွ့ရာလား ” ” အံ
မယု.. အခုမ္ပလာရွက္ကပေနတယု.. ေစာနက္ကဖဉ္ဇ ပါးစပေဟာဉ္ဇးသားနဲ၊ မ်
ကုတောဉ္ဇ မခက္ကမ္ပးဗုကညွ့နေတာ ဘယျ ေကာဠ္ဇလးလဲ ေျဟ.. ” ”
အာ... ကိုဂ်ဠိ မေကာဉ္ဇးဘူးကြာ.. ဘာေတြလာေျဟေနတာလဲ..
ဩား.. ဖြန... ” က်မလဲ ကိုဂ်ဠိ အလုပ္ပးြဲေနရာမ္ပာ ထိုဉ္ဇနေရာကေန မ
က္ကပုပနေတဲ ကိုဂ်ဠိ ကို ရွက္ကီးရွက္ကမ္ပ အမ္ပအယာေလးနဲ၊ လက္ကဲ၊ လွမ္ပးပုတ္တိ၊
က္ကယု..။

ပျဉ်းတော့ ကိုက်ငွေ က ပြုတ္တရကုန်နာက္ခိတပဿိဒေဝါနန္တရံအဓိန္ဒာ ပုတ္တိန္တရံ
လက္ခ ကိုက်ငွေရဲ၂ လီးနောရာကိုသြားပြတိုသလိုပျဉ်းတယု..။ ” အယု..
ဒီကာဠေလး ဘယျိလာကိုတ္တလဲ.. ” ” အာ. မဟုတ္တုး ကိုက်ငွေ... မိုး ကဒီလိုပဲ
လွမ်းပျိုလှိကွာ.. ” က်မ ဝေပျာလိ၂ မဆုံးသေးခဏပဲ ကိုက်ငွေက သူ၂ဘော
ငွေဘီခါးပတ္တိပျဉ်းတု၊ အတြင်းခံကိုပါ တခါထဲခြေဖတ်လိုကွပဿိ လီးသကီးကို
ဆဲထုတျပလိုက္ကယု..။ သူ၂အလုပွန်းက မွန္တန်းဆိုပေမဲ့ မွန္တ အမြဲနှိုတော့
အျပဋ္ဌ ဘာမမျမငဘူးလေ။ စေနော၂လဲပျဉ်းတော့ တခိ၂အောကုပျေခ
ဝန်းထမ်းလေးတြက ဝေန၂တစွဝက္ခိ၂ ပျဉ်းနှားဟုကပဿိ။ ” အမေ
လးး.. ကိုက်ငွေ ဘာသကီးလဲ.. ဘာလုတ္တလဲ.. ” ပါးစပူသာ ဝေပျာဝေနပမဲ့
မိလ္လံးက ကိုက်ငွေရဲ၂ အေဟုကာတြတင်းပဿိ အထက်ကွကော့နော့တဲ လီး
သကီးဆီကေန မခြားဝိုင်းဘူး..။ က်မ အရမ်းပျမငူးခင်းနော့တဲ တျဆားယောကွ
ကားတစယောက္ခိ၂လီးကို ကိုယု၂ကွးဝွာနဲ၂။

တစ ဝေပေလာက္ခိကောန ရွင်းရွင်းလင်းလင်းပျမငနေရပါပဿိ။ ဒစသကီး
က သိသိသာသာတြားပဿိ လီးတစလွေ်က အေဟုကာအပပိ၂င်းပပိ၂င်း
ထေနတယု။ လေမြင်းတြကို ပုံမွနိတိ၂ လီးရဲ၂ အရွညိ ပိုပဿိပေငြ
ငနေတယု။ အရွည အရင်းကေန အမ်းထိ ရ လကွခြ်ကော့ကော့ ၈ လ
ကော့လာကိုမယျိ လုံးပါတ္တ ဝါးလုံးရင်းလောကွ ဝေတော့ အသာလေးရွိတ
ယု။ ဘယျိဟုကညွံဟုကညွံ အိမ္မေယာက္ခိရဲ၂ လီးထကွ အရွည.. လုံးပ
တု.. အစစ သာတြနနေတယု။ ကိုက်ငွေက တပြုတ္တပတော့ လီးကက်မေယာကွ
ကားလီးထကျှာနော့တာပိုသေးတယု။ ” နငွေလာကိုငပဿိတော့ .. ဝေရာ
ဒီမှာ နငွေဟုကညွံနော့တဲ ကားထဲကဟာနဲ၂ ငါ့လီးနဲ၂ ဘယျိက ပိုသကီး
လဲ.. ” ” အို.. ကိုက်ငွေကလဲ.. ဘာတြေပျာဝေနမွန်း မသိဘူး .. ကိုက်ငွေ
ဟာသကီးကို ပျဉ်းညွှတ်လိုကွမးပါ လူတြေပျမငနှိ၂ အရွကြွနော့အုံးမ

ယု..” ” ငါ့ချော့မယု မိုးမိုးဝင်း.. ငါ့အနားထဲ ဘယ်လူမှ ငါ့ခြေချပ်ပဲ မဝင်
ဘူး.. ဘယ်လူမှလဲ လာစရာမရှိဘူး..။

နင့် ခေအာကားဝေတြ ဗုဒ္ဓကညည့်ယှိတာသာ ငါ့ဖြလိုကွ နင့်အရှကြွေမှာ” ကိုက်
ငြိမ အဗုဒ္ဓကညည့်လိုချော့တော့ ကံမလဲ သကံရာ မရဖွားတယု..။ ”
အင်းပါ ကိုက်ငြိရယု .. လိမအာပါတယု.. အဲဒါသကီးကို ကံမ မကွေးနားကေ
န ဖယုစပီး ဝေဘာင်းဘီထဲပုပညည့်ကျိနော့... ..” ကံမလဲ ကိုက်ငြိလီးသ
ကီးကို ဗုဒ္ဓကညည့် မဝေးဝင်းသေးပေမဲ့ အရမ်းအေပါစားဆန္ဒာမော့စိုးလို၊ န
ညးနညးမူလိုကွယု.. ” ဝေအေးလေ.. စပီးတာပဲ.. တနလၤတေနေ၊ နင့်ဝိုး
လာရင့် ဝိုးက ဝေကာင်းလေးဝေတြ နင့်ယှိ ဘာချော့မဗုဒ္ဓကမလဲ ဝေစာ
ငွေဗုဒ္ဓကညည့်ကွတော့ ဒါဆို..” ” ခကွတော့တာပဲ ကိုက်ငြိရယု. ကံချော့ မိုး
ဘာလုပပေးရမှာလဲ... ” ” ဝေရာ.. ငါ့လီးသကီးကို ဝေသန်ကိုဗုဒ္ဓကညည့်စ
ပီး နင့်ရဲ့ အုမည့်ချော့ပပေး.. နင့် ဝေယာကွားလီးနဲ့ ဘာကြာလဲ
တို၊ ဘာတိုပေါ့.. ဟဲ ဟဲ ဟဲ..” ” အဟင့်... ကိုက်ငြိမ အရမ်းဝိုးပူကွာပဲ..
ဒီလိုလုပ.. ကိုက်ငြိဝိုးခနားထဲမှာတော့ မလုပ်ညး.. စိတ္တမှာ မလုံစခိံသလိုပူဖ
ယှိ.. အဲဒါ..”။

ရတယုလေ.. အဲဒါဆို အေပုထုပူ အတ္တဗီးလုပဲ့ မိတငွန်းအေသးထဲမှာ ငါ့
စာငွေနေမယု... နင့်ခုတညာခဲ.. ဟုတုစပီလား. ချော့မချော့မဆိုဆိုနဲ့
ကိုက်ငြိမ သူလီးသကီးကို အတြင်းခံထဲ ဝေခြေခါကညည့်စပီး ဝေဘာင်း
ဘီပုပနဝတ္တာ ပုပညည့်တီအစပီးနဲ့ အခနားထဲကကြွားတယု။ ကံမလဲ ရ
ငွေမှာ တလုပပူဖစပီး အဲကြွန်းခနားထဲမှာ ဝေဇာခြေမေးဝေတြပုပနနေ
တာတယု။ မသြားလို၊ ကလဲ မူဖစ.. တစွဲမူးတစွဲယောကဲ့ပုလီးသကီးနဲ့ န
ဖူးဝေတြ၊ ဒူးဝေတြ၊ ဝေတြရမှာလဲဗုဒ္ဓကကွ..။ စိတ္တသာ လိပွားစပီး
ဝေခြေမရဖစနေတာ.. ကံမရဲ့ ခနားကိုယှိ ဝေတာ့ စိတ်ရတယုယု.. အဖုထဲ

မှာ ဝေဠုဟစရာမလိုအောင် စိုစိစိုချဖစွနေစပါ...။ လာမဲ့ ဘေးဝေဠုပေးဝေ
တြုမဟုတ်ဲ့.. လာမဲ့ လီး ဝေဠုပေးစုတ် ဆိုသလို.. မျဖစွေန သင်္ကဏ်ဝေ
တြုလာရေတုမဲ့ တစိမ်းယောက်ားတစွယောကွ ရဲလီးသင်္ကဏ်းသင်္ကဏ်းကို
ချပီစပေးရဖို့ အတြကွ ဝေလးလံနေတဲ့ ဝေဠုခလွမ်းဝေတြနဲ့ အတူ
ကိုဂ်ငိုခိုတဲ့ အခန်းငယုလေးဆီကို တေဝပြေဝပြေလွမ်းလာနေရပါတော့တ
ယု... ။

အဲ့နေ့က အိမျပနွနောက္ကံခဲ့ပါတယု။ အိမျပနွရောကွတော့ ဝေယာက္ကံးချ
ဖစ္စူ ကိုထူးမောက္ကံယောက္ကောတု ဆိုဖာပေဒုမ္မာ ဇိဏ်ထိုဋ္ဌး တီဗြိ ဗု
ကညွနေလရဲဉ်..။ ဒီနေ့က က်မကို ဂ်းက က်သင်္ကဏ်းကလီးလြတ္တိလြိ
အလကားဖာခံလာရတယု လိုသာဝေဠုဟလိုကွ ဘယျိုနေမယု မသိ..။
သူဖာသာသူ ဘယျိုနေန ဝေယာက္ကံးစိတ္တူကိုယျိုနဲ့ ဆုံးချဖတ္တား
တာဆိုတော့ ဝေဠုဟချပမေတုချဖစ္စယု။ ဒင်းကို ကိုဂ်ငိုနဲ့ က်မ ပယုယု
ယုယု လီးခဲဗုကပံဝေတြ ကို ဝေဠုဟချပဖို့ အစခိုလိုက္ကယု။ ” အင်း.. ပ
ငွန်းလိုက္က ဝေယာက္ကံးရယု..” ကိုထူးက ဘာမ္မချပနေချဟ.. ဝေအေးဝေဆေး
တီဗြိဆကွဗုကညွနေတာနဲ့ က်မလဲ တဆငွတ္တတစပါး..။ ” ပငွန်းလြန်း
လို လမ်းတောင့် ဝေကာင်းဝေကာင်း မေလွင်ကွးိုဋ္ဌး.. ကြ တ တ
ချဖစွနေတယု..” တကယွဲ ကြတတုဖစွနေတာပါ။ ကိုဂ်ငိုလီးသင်္ကဏ်းက ခံ
ဖူးနေက ကိုထူးမောက္ကံးထကွ သိသိသာသာ ရွညစပါး တုတုနေတော့ က်မ
အဖုတ္တာ အရညဝပြဲနေတာတောင့် ကိန်းစပစပါးနဲ့နေခဲ့တာလေ..။

မင်းပငွန်းတာကလဲ တမိီးသင်္ကဏ်းပါလား .. ဘာတဲ့ ကြ တ တ ဟုတ္တား..”
ဟုတ္တယုလေ.. ၈ လကွနီးနီးရွညဲ့ လီးတုတ္တတုသင်္ကဏ်းနဲ့ ပယုယုယု အလို
ခံလာရတဲ့ တော့ဋ္ဌိန်းမ မပငွန်းပဲနေမလား.. ဖြန့်..” က်မလဲ ဂြတ္တုနွန်း
ဝေဠုဟချပလ္လိက္ကယု..။ ကိုထူး ခမ္မာ လက္ကံမ္မာ ကိုထူးတဲ့ တီဗြိ လမု တော

ကြွေကြွေသြားတယူလေ..။ ” ဘာ.. ဘာလို့.. မိုး .. ဘာပျောက်လို့ကွယ်..။ ” ဝါတ္တရက မထင်တော့ဘဲ စကားမိုက် ကိုထူးလဲ စကားပြောနေပီး အထွေထွေ ငါ့ငါ့ချစ်နေတယ်။ ” အင်း.. ဟုတ္တယ် ကိုထူးရယ်.. မိုးတိုက်ပုံက မနုဏ် ကိုဂိဋ္ဌသိတယ်လား.. ” ” ဝေအေး.. သိတယ်လေ.. တခါတလေ မိုးကို ပိုးလိုက်ရင် ပြောဖူးတယ်။ ” ” အင်း.. သူက မိုးကို လိုးတာ.. မိုး သူနဲ့ နေလာခဲ့တယ် ကိုထူး.. ” ပြောသား ဆေးအရ လိုးခဲ့ရေပမဲ့ ကိုယ့်ယောက္ခမဟုတ္ဘဲ တချို့ဆေး ယောက်ျားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အလိုးကိုခံလာရတယ်ဟုပြော ပြောမိရင် စိတ္တမှာ ဝမ်းနည်းသလိုလို ရွက်လိုလိုတော့ ချစ်မိပါတယ်။

ပိုဆိုးတာက ယောက်ျားကိုလဲ ပေးသိမ့်ချစ်စွဲ ကိစ္စဖြစ်နေတာ ကံမ ကိုဂိဋ္ဌအလိုးကို ဘာလို့ဘာလို့လဲ လိုးခံပေးခဲ့ရတယ်ဟုပြောကို အသေးစိတ်ပျောက် ပရတာ ရှင်မော့ လေးလံလွှဲပါတယ်။ ” ဟာ... အဟုတ္တား.. တကယား.. ” ” ဘာလဲ ကိုထူးက မယုံဘူးလား.. ဒီမယ့် နောက်လိုက် အချစ်မချစ်ပညာခဲ့ရ တယ်.. အဖုတ်မှာ လရညွှတ် ပိုမိုမိနဲ့ အခုထိရှိသေးတယ်.. ” ကံမ စကားလဲဆုံးတော့ ကိုထူးမော့ပဲ့ မိန်းမကလေးက နီရဲနေပီး ကံမရဲ့ ခုခံကိုယ့်စွဲလုံးကို ဝါးစားမတတ် ဖုတ်ညွှတ်နေတယ်။ တံငြားမိမိခံရင်း ခါးပုံစေအာဏာကူးဝိုက်ကြာ ပြောလိုကွယ်တယ်။ ဖုတ်ညွှတ် ကံမနဲ့ ကိုဂိဋ္ဌလိုးတာကို သူမနဲ့ပီး လီးတော့တယ် ထင်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ကံမလဲ ဆက်ပီး.. ” ကိုထူး မယုံလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုကွတော့ မိုး အဖုတ်က လရ ညွှတ်ဆေးရင်း ချစ်ခိုပီး နားလိုက်မယ်.. ” ” နေ.. နေပါအုံး မိုးလေးရယ်.. ကို.. ကိုထူးယုံပါတယ်.. ဘာလို့ပြောချစ်ဖုတ်ကတာလဲ အသေးစိတ်ပျောက်ပါအုံး.. နာ... ”

မိုး ပျောက်ပျောက် ကိုထူး စိတ်ဆိုးရဘူးနာ.. ကိုထူး ခြေမပြတ်တုတ်တုတ် တယ်.. ” အာ.. ရတယ် မိုး ပျောက်ရာရှိတာ ပျောက်... ” ကိုထူးက

သူ့ပုဆိုးအောက် လီးကိုး၊ ဝိကုဋ္ဌ အရမ်းသိမ်ငှေ့နေတဲ့ပုံနဲ့ ဝေပျာဟခို
င်းနေတာ က်မလဲ ကိုက်ငွို ကြနပ်တာ ထဲက အောက်ကား ကေနစပီး ကိုက်
ငွိုက က်မကို လိုးဖို့ ခိန်းလိုက်တဲ့ အတ္တဗီး အခန်းထဲရောက်တဲ့ အထိဝေပျာဟ
ပလိုက်တယ်.. ” အဲဒါနဲ့ မိုး က အဲအခန်းထဲရောက်ကြားတော့ ဘာဝေတြဆ
ကျဖတ်လဲ.. ဝေပျာဟပါ ချမနဲ့ ချမနဲ့.. ” ” မေလာပါနဲ့ ကိုထူးရယ်.. ဝေပျ
ဟပါပေါ့မယ်.. ” ” မိုး အခန်းထဲလဲရောက်ရော ကိုက်ငွိုက တံခါးကို ဝေလာ
ခံစပီး မိုးကို နံရံနဲ့ ကပ္ပအောင့် အသာတြန်းစပီး ကစွင့် စမြဲတယ်.. ” ” မိုး
လဲ အစက ရွက်တော့ ပြုံးပေမဲ့ သူ့အားသင်္ကန်းကို မပြန္နန်းငါး.. စ
ပီးတော့ သူက မိုး လွှတ်ဝေတြကို အတင်းစပွယ်.. ” ” မိုး ဝေပျာဟကြောင့် အ
တင်းညှစ်တယ်... မိုး တအားနာလို ဝေအာရုံတယ် သိလား.. သူလုပ်နေ
တာဝေတြက အရမ်းချမန့်တယ်.. ” ” သူက ဆက်ကြွေကြွေလုပ်တော့ မိုး ဝေ
တာဝေတြလေး စိတ္တိပွားမိတယ်..။

ကိုထူး စိတ်ဆိုးပါနဲ့.. မိုး တကယ် စိတ်ပြောင်းတာ.. ” ” အဲဒါတင် မစပီး
သားဘူး သူက မိုး စကပ္ပတိုလေးကို ပင့်တင်စပီး ဖေတြကိုပြည့်စပီး ဖွဲ့
းစွဲကို သူ့လက်ဝါးသင်္ကန်းနဲ့ တအားပြိုကွဲပြိုကွဲ စပီး မြဲမြဲညှစ်သေးတ
ယ်.. ” ” ကိုက်ငွိုက အရမ်းဟန်မတည့်လား.. အစကဆို ဝေဟန်ကတော
င်ဟန်ကတယ်.. မသိရင် မုဒိမင်းငွေ့ရသလိုပဲ ကိုထူးရယ်.. ” ” သူကေ
ဟသေးတယ်.. မိုး ဖွဲ့က နောက်လိုက်နေတာပဲတဲ့.. အရမ်းသင်္ကန်း
ကွဲ.. စေတြကတည်းက ဖေသင်္ကန်းကို သတိထားမိတယ်.. ” ” သူက
ဝေပျာဟလဲ ဝေပျာဟ လက်ဝေတြကလဲ အစင်မေ့နား သိလား.. မိုး ဖွဲ့
းပျာဆိုတာ နားကို မနားရဘူး အကိုငွို အပြိုကွဲရတာဆိုတာ ဝေပျာမေန
နဲ့.. ” ” အလိုမီးသင်္ကန်း မသင်္ကန်းတော့မိုးလဲ ဝေတာဝေတြလေး စိ
တ်မိတယ်။ ပိုဆိုးတာက သူ့လီးသင်္ကန်းကို မိုးကို ကိုငွိုင်းထားသေးတယ်

သိလား..”။ “ မိုးလဲ သူ့ပီသမွှ်းရဲရင်းနဲ့ သူ့လီးဆက်ကို ငြင်းတိုကွေ
ပးမိတယ့်..”။

ကိုထူးလည်း ပါးစပွေဟောင်းသားနဲ့ နားထောင့်ထဲ သူ့လီးလေးသည့်စွဲ
နရင်းနဲ့ မေးတယ့်.. ” သူ.. သူ့လီးက ဆက်လားး.. ဟင့် မိုး..” “အင်း..
ကိုထူးရယ့်.. မိုး ဝေပျာရင့် စိတ်ဆိုးနဲ့.. သူ့ဟာဆက်က ကိုထူးလီးထဲက
ရှည့် ရှည့်ယ့် တုတ္တံ တုတ္တံယ့်.. ဒီလောကလောကတော့ရှိမယ့်..” က်မလည်း
လက္ခဏာနဲ့ လက္ခဏာကို မထိပဲဟထားစပြီး ပိုင်းပျံလိုက္ကယ့်.. ကိုက်ငိုရဲပြ လီး
အပြည့်စား ကို ကိုထူးမွှ်းပိုင်းအောင့် ပျပေးလိုက္ကယ့်..။ “အင်းပါ... အဲဒါ
နဲ့ ဝေပျာပါအံ့ဟာ.. ဆက်စပြီး ဘာဝေပြုဖို့စဉ်းကမ်းသလဲ..” “ အင်း
ဝေပျာပါမယ့်.. အဲဒါနဲ့ မိုးလဲ အေတာဝလေး ထန်နေစပီလေ... မိုးလက္ခဏာ
မှာကိုယ့်ယောက္ခားထဲကဆက်တဲ လီးဆက်နဲ့.. စဉ်းစားဗုဒ္ဓကည့်အံ့.. စိတ်ထဲ
မှာ ကလိကလိပျစေနေတာ.. အဲဒါဆက် ကိုထူးစပြီး” “ သူက ကစွဲငြဲရင်း
မိုး နားပြောပြောကိုလဲ စုပ္ပယ့်.. ပါးဝေပြောကိုလဲ လွှဲဆက်နဲ့ လိုက္ကယ့်.. အဲ
လိုနဲ့ ဇာတိနှုတ်တော့နေရင်းက မိုးလဲ အေပင့်ပိုင်းဗလက်ငြားတယ့်..
“။

အောက်ပိုင်းက မိုး ပတ္တလေးပေပင့်ကေန ဖဉ္စု ပြကြွန်းတော့ ပတ္တလေးက
ဖေ့ဗုဒ္ဓကားမှာ ညပေနေတယ့်လေ.. စကပ္ပိ ပေတ္တလေးတော့ ခါးပေပေရာ
ကနေတယ့်..” “ မိုးပိုင်းပြောကို ဆဲစပေးတယ့်.. မိုး ဝေပျာ ဝေပျာ ဖဉ္စု
ကို အလွည့်ဆဲဆဲစပေး.. မိုးလေး.. ရဲပြ.. အဖုတ္တံ စပီးဝေပေတော့တာ
ပဲ.. မိုးက ဝေပေပေစိတ်ထားပါသေးတယ့်.. ဒါမဲ့.. ကိုက်ငိုအရမ်းသန္တယ့်..” “ သူ
လက္ခဏာဗုဒ္ဓကားဗုဒ္ဓကားဆက်နဲ့ အတင်းပေါင်းဗုဒ္ဓကားထဲကို ဝေပေလိုက္ကယ့်..
ဟိုလေ.. မိုးရဲပြ အစိလေးကို သူ့လက္ခဏာယ့် ပြောပေးတယ့်လား.. မိုး
အရမ်းရဲပြောပဲ.. မိုးလဲ အသံဝေပြောပြော မထိနိုးပိုင်း” “ လူက အလိုးမ

ခံရသေးခင် ဝေမာနေဖို့ပီ.. အဲဒါမိုးလဲ နံရံမို့ရကဲ့၊ ဝေချခေတာကွေတြ
တာဝန် မခိုင့်တော့ဘူး ဝေခြက်သြားတယ့်.. အဲဒီမှာ ဘာဝေချဟောကောင်းမ
လဲ.. သူ့လီးဆက်နဲ့ မိုး မ်ကွေးကွေးနဲ့ တည့်တည့်ဆက်ချဖွားတယ့်” ကို
ထူး နားထောင့်ကောန အသကွပြင်သံတြ ချမန္တထကွ ချမန္တတယ့်
လ။

မိုးက ကိုက်ငြိနဲ့ လိုးခံရပုံတြ ဝေချဟောပေး.. သူက သူ့လီးသူ ကိုဝှေပီး
ပြတုံနေတယ့်.. မိုးလဲ ကိုက်ငြိနဲ့ လိုးခံရတာ အခုပျပန္တချေဟ အခု ရငြုနွယ်။
” ဟာ.. မိုးရာ.. ဆကွချေဟောလဟာ ဘာဟောကောနေတာလဲ..” က်မလဲ
နည်းနည်းမုခ်ကွနဲ့... ” ဝေတာဝှေပီး ကိုထူးရာ.. ဆကွတြေးလိုကွတော့ မိုး
လဲ ဝေချဟရတာ ရွက္ကယ့်..” ” အံမေလေး မိုးရယ့်.. သူမားလီးနဲ့ တောင့်
အလိုးခံလာရပီးပီးကို အခုမှ ရွက္ကနေသေးတယ့်..” ” ဒါကောတာ ကိုထူးလဲ
သေဘာတူ.. မိုးလဲ.. အင်း.. ခံခံတြေးတာကိုး..” ” ခံပါ... ခံပါ.. မယ့်င်းဆက်
မ စိတ်ဆက်ကံကံပါ.. အခု ဆကွချေဟအုံး.. ဝေနာကွ ဘာဆကျဖစသေး
လဲ” ” အဲဒီမှာ ကိုက်ငြိလီးမာမာဆက်က မိုး မ်ကွေးကွေးကို ဝေရာကွနေဖ
ပီး..” ” ကိုက်ငြိက လည့်ယှိလား.. သူ့လီးဆက် မိုး ပါးစပွားလာဝေတာဝေး
တယ့်.. မိုးလဲ အစောတာ ပြင်သလိုခံစားရေမဲ့ ဒါက မျဖစေ့နဆက်ဝေ
တြာရမှာပဲဆိုပီး စိတ်ချေဖလိုကွတယ့်..” အဲဒါနဲ့ သူ့လီးဆက် မိုး ပါးစ
ပွဲဝှေ့၊ ဝေဗြိမ္မကို ဟစိလေးလုပ်ပေးလိုကွယ့်..။

ဟုတ္တယ့်လေ ပါးစပွဲ လုံးပျက်ကီး ဟမေပေးရဲပါဘူး.. ဝေတာဝှေက မိုးကို ဘ
ယှတညွှေးက လီးစုင့်နေလဲ ထင်ရမှာပေါ့ ” ကိုယ့်သာ အဲလိုတြေးနေ
တာ.. သူက မိုး ပါးစပွဲလေး ဟစိလှည့်ကွနဲ့ တခါထဲ မိုးခေါင်းကို ကိုဝှေပီး
သူလီးဆက်နဲ့ မိုး ပါးစပွဲလေးထဲကို ထိုးထည့်တော့တာပဲ.. ” ” မိုး ပါးစပွဲ
ကိုက်ငြိလီးကျပည့်နေတာ.. တကယ့် မိုး ဝေလ ဆို၊ နင့် သြားတယ့်.. အန့်

လိုချစ်စဖူးအပွဲ ခနဲချစ်စဖူးတာ.. လီးကရွာညတော့ လွည့်ခေါင်းကို လာဝေ
ထာကာလ။” “ အမေလေး ဒါတော့ သူ့လီးခါးကမီးပါးစပွဲကို အ
ကုန်ဝင်သေးဘူး.. တဝက်ကော်ကော်ခွဲခွဲခွဲသေးတာ..” “ အဲဒါ သူ့လီးခါး
ကို မီး ပါးစပွဲ စပွဲငါးထားစပီး ထိုးထည့်ထားတာ.. မီး အတော့လေး အသ
ကွပ်ငြေငြေကလာတယ်.. ” “ ဟုတ္တယလေ ပါးစပွဲလီးက အပညွတ်ကို..
စပီးတော့ လီးခါးက လွည့်ခေါင်းထဲထိ ဝေထာကုန်တော့ဆိုတော့ အ
သကွပ်ငြေလို့ မရဘူး... ”

အဲဒါနဲ့ မီးလဲ တတူးဝိုဏ္ဏလာက အသံကြကအောင့် အု အု အပွ အပွ
လို့အောင့်စပီး ကိုက်ငွေရဲပြ ဝေပါငွေ လက်နဲ့ ပုတုတုစပီး သူ့လီးခါးကို
ပါးစပွဲကထုတ်ပေးဖို့ ချေဟရတယ်.. ” အဲခါက သူက သူ့လီးကို ဆွဲထု
တုပေးတယ်.. အဲအခါလေး အသကွပ်ငြေငြေရတာပဲ.. ပါးစပွဲက
သြားဝေရေကြက်တာ အမီးခါးပဲ ဖုန်မူးချပဏ္ဍ ဝေပြလို့.. စပီးတော့
မိန့်ညွှတ်ပြောပြောတယ်..” “ သူ့လီးခါးမှာလဲ မီးရဲပြ သြားရညွှတ်
ပြောတယ်.. နောက်စပီး သူ့လီးကကြည့် ချေချေပေးအရညွှတ်ဖုန်ညွှတ်ပြော
ရယဲ့ လီးခါးက အရညွှတ်ဆက်ကပ်စပီး ဝေချာငွေခေါ်ဝေနေရပဲ..” “
အဲဒါ.. မီးကို နံရံမှာကော်မိထိငွေငွေရင်း ပါးစပွဲလီးတော့တာပဲ.. မီးလဲ ပါးစ
ပွဲ လီးအဝင်ကြည့် ခန့်စပီး မနည်းအသကွပ်ငြေရတယ်.. ” ကံမက ဝေချ
ဟနောရင်းနဲ့ ခြံတံခွားကိုသပူပလိုကတော့ ကိုထူး စိတ်ကြပိုထလာတ
ယ်.. ကံမ ခြံတံခွားလေးကို လာကိုငွေစပီး ဝေချာဝေသေးတယ်.. ” ဒီးခြံတံ
ခွားလေးက တုခါးလီးကို စုပူးသြားစပီးဝေပါနောင့်” တဲ့.. ”

အဲလို မီး ပါးစပွဲ ငါး မိနစ်လောက် လီးစပီးတော့ သူက မီးကို ခိုင်းကေန
ဆွဲမလိုတယ်.. စပီးတော့ မီးကို နံရံဖွဲ့လွှဲလွှဲစပီး လက် ၂ဖက် နံရံမွေ
ထာကျိုးစပီး ဖွဲ့ နောက် နောက်ခိုင်းလိုတယ်..” “ အဲကတည်းက မီး သိ

လိုကွစပီ... သူ မိုး ကို ဝေနာက္ကေန ဝေဆာငုလီးဝေတ့မယွိုတာ..” ” မိုးရဲၼ ပတ္တိလေးကို ခပုဗုကမးဗုကမးတြဲတြဲဗေတ်လိုကွစပီ ထွဲအတိုငးစပီ ကိုဂ် ငွိက သူၼ လီး ဝေက့ဝေက့သကီးနဲၼ မိုး အဖုတ္တို လာဝေတ့တယ့..” ” မိုး လဲ အစက ဝေဗုကာက့တော့... မိုး အဖုတ္တို လကွဲၼ ဝေနာကျပန္နာစပီ မ လုပ္ပါနဲၼ ကိုဂ်ငွိရယ့.. က်မမ္မာ ဝေယာက္ခားရွိတယွိုစပီ ဝေျဟမိဝေျဟရာ ဝေျဟလိုကိုဝေသးတယ့” ” သူၼ ဗုကည့တ ၈၇၅၆၇၈၉ မရဘူး.. ကာ ထားတဲ့ မိုး လက္ကိ လိမ္မတ္တစပီ မိုးခါးဝေပငေနာကျပန္နနအထားနဲၼ တညိက္က ယ့.. ခိပ္ပီးသလိုဝေပါ..” ” သူ တအားကို ထန္တနစပီ.. အရမးမုန္တိဝေနတာ ဘာမွကို မျမငတော့ဘူး.. အဲဒါ မိုးကို ဝေလသံမာမာနဲၼ ဝေပါက္ကးခိုငးတယ့.. ဖတ္တိ ဝေနာက္ကိဝေကာက္ခိုငးတယ့..”။

အရညွှတ်ပြောနေတဲ့ မိုး အဖုတ္တ နေ့က ကျုပ်ပီးထွက်နေတာပဲ
ပါ.. မေနကမ္ဘာ အမြဲတေကို ရိက္ခာတော့ ကိုက်ညီအကြံ အဆင့်ရှိပါ
ဖုတ္တနေရာပဲ.. ” အဲဒါ သူ့လီးကို တော့ပီး အတင်းကို ဖိ ဆောင့်ပစ္စယ
ကိုထူးရယူ... ” ” လီးသင်္ကန်းက သင်္ကန်းလိုက်ဆိုင်တော့ အဖုတ္တရောက ပို
သိသာတယူ.. အဖုတ္တရံတေက သူ့လီးပေဒုအေဟူကတေကို ခံစား
မိနေသလိုပဲ ” ” သူ ဆောင့်လျှိုးလိုက်တော့မိုး အေဟူတယူ.. မ
ကုတ်တလေး အေပဒုကို မော့တကြွားတယူ.. ” ” မိုး အဖုတ္တမှာ ကိုထူးလီးမ
ဟုတ္တ တျားသူရဲ ပါးသင်္ကန်းက မညာတ မတာလီးနေတဲ့ အသိက ဝမ်းန
ညားရမလိုလို စိတ္တိပွားရမလိုလိုနဲ့ ကိုထူးရယူ.. ” ” သူ ဆက်ကုတ်ဆောင့်
ယူ.. မိုးလဲ အသံတော့တေကြွကအောင့် အေဟူတယူ.. လီးနဲ့ အဖုတ္တ
လီးတဲအသံတေကြွလဲ ဆူနေတာပဲ.. တဆုံးဝင် တဆုံးထုတ် လီးတာကိုး
သူက.. ” ” ဆောင့်လျှိုးကြိုး တနွှဲကြိုးတဲ မိုး ဖင်တေကို တျဖန်းချဖန်းပျံက
သားတယူ..။

ဖဏ္ဍာ အရိုးရဲတာဝန် ထင်လား မသိဘူး ခဏောန ဝေရခါးတာမှ ဟု
ကညွှန့်အုံးမယ့်..” ” အဲဒါ.. အင်း.. ဟို.. ဝေလ.. မိုး တစ်စုံ ဝန်မယ့်.. မိုး ဗပီး
ဩားတယ့် သိလား..” ” မိုးလဲ ဗပီးရာ.. သူဆောင့်ကွဲပြော ပိုပိုဟုကမ္မ
လာတယ့်.. မိုးလဲ စိတ္တတုဗပီး ဘာဝေပြောဟမိလဲ မမှတို့ဘူး... လိုးိုဉ်ကွဲ
တာ ကိုဂ်ဉ်ရလို့၊ ခီးကီးသလို ဝေဟမိတာပဲ မှတို့တယ့်” ” အခါကွဲ ငါးဆ
ယ့် ဝေလာက္ခဲ ဝေရာကွဲရာ သူ၊ လီးဆကီးက ပိုဆကီးသလိုခံစားရဗပီး အ
ဖုတ္တဲကို တဆုံးထွေးရင်း လရညွှောပြော ပန်းထည့်ယ့်လေ... အဲဒါ ခဏောန
ကိုထူး မိုးဝေလး အတြကွဲ တားဆေး ဩားဝယ့်ပေးအုံး” ” သူ၊ လီးက ရွ
ညွှောတော့ လရညွှောပြောက သားအိမ္မဲကို တနွေးနောတာပဲ.. အျပဉ်တော့ပုဉ်ထွ
လာဘူး..” ” သူ၊ လရညွှောပြော မိုးအဖုတ္တဲ အျပည့်ဖုည့်ဗပီးရာ သူလဲ
မောဗပီး မိုးဝေကာပေဉ်ကုန်းဗပီးမိခ်လိုက္ကယ့်..” ” မိုးက အဆောင့်ရဲလြ
နီးလို၊ နံရမ္မာတာဝန် လကွေထာကွဲိုဉ်တော့ဘူး မ်ကွာနဲ၊ ရကွဲ နံရံကို
ကပုဗပီး ဖဉ်ကော့ခံနောတာ..” ” မိုးလဲ မောတာနဲ၊ အဲဒီအခန်းထဲ ဆို
ဖာပေဉ်မှာ အဝတ္တပါပဲ ဖဉ်းလုံးဆကီးအိပုဉ်ဟ်ဩားပါတာတယ့်..” ဗပီး
ပါဗပီး။